ছূৰা - ৪

নাৰী

(আন নিৰ্ছা' : ১)

মদীনাত অৱতীৰ্ণ

আল্লাহৰ নাম লৈ, যিজন ৰহমান, ৰহীম

পৰিচ্ছেদ - ১

১ হেৰা মানৱ জাতি! তোমালোকৰ প্ৰভুক ভয়-ভক্তি কৰা যিজনে তোমালোকক সৃষ্টি কৰিছে একেই নফচ'ৰ (বা মানৱীয় সত্ত্বাৰ) পৰা আৰু তাৰ সহচৰকো সৃষ্টি কৰিছে তাৰেই পৰা, আৰু এই যুগলৰ পৰা তেওঁ সিচৰি দিছে বহু নৰ আৰু নাৰী। এতেকে ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰা আল্লাহক যিজনৰ (বিধানৰ) দ্বাৰা তোমালোকে পৰস্পৰৰ আৰু মাতৃগৰ্ভৰ (ৰক্তৰ সম্পৰ্কসম্বন্ধে) সোধ-পোছ কৰা। নিসন্দেহে আল্লাহ তোমালোকৰ ওপৰত সদা প্ৰহৰী।

২ আৰু এতীমবিলাকক সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তি দি দিয়া, আৰু (সিহঁতৰ) উৎকৃষ্ট বস্তুৰ সৈতে (তোমালোকৰ) নিকৃষ্ট বস্তু সলনি নকৰিবা। আৰু সিহঁতৰ সম্পত্তি তোমালোকৰ সম্পত্তিৰ লগত (মিলাই পেলাই) গ্ৰাস নকৰিবা। বাস্তৱতে এইটো গুৰুতৰ অপৰাধ।

৩ আৰু যদি তোমালোকে আশঙ্কা কৰা যে তোমালোকে এতীমবিলাকৰ প্ৰতি ন্যায়পৰায়ণ হ'ব নোৱাৰা তেনেহ'লে তিৰোতাসকলৰ মাজৰ যাকে তোমালোকৰ ভাল লাগে তাকে বিয়া কৰাব পাৰা— দুই বা তিনি বা চাৰি (গৰাকী)। কিন্তু তোমালোকে যদি আশঙ্কা কৰা যে (স্ত্ৰীসকলৰ প্ৰতি) তোমালোকে সমব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰিবা, তেনেহ'লে এজনীকেই (লৈ থাকিবা); অথবা তোমালোকৰ সোঁহাতে যাক ধৰি ৰাখিছা (তাকেই বিয়া কৰাব পাৰা)। এইটোৱেই বেচি সঙ্গত যাতে তোমালোকে (ন্যায়সঙ্গত আচৰণৰ পৰা) আঁতৰি নোযোৱা।

৪ আৰু স্ত্ৰীসকলক সিহঁতৰ মহৰানা আদায় কৰিবা নিস্বাৰ্থভাৱে। কিন্তু যদি সিহঁতে নিজেই ইয়াৰ কোনো অংশ তোমালোকক দিবলৈ খুচি হয় তেনেহ'লে সেইখিনি ভোগ কৰা আনন্দসহকাৰে তৃপ্তিৰ সৈতে।

৫ আৰু অবোধবিলাকক প্ৰদান নকৰিবা তোমালোকৰ (হেফাজতত ৰখা সিহঁতৰ) সম্পত্তি যিটোক আল্লাহে তোমালোকৰ নিমিত্তে অৱলম্বন স্বৰূপ কৰিছে। আৰু তাৰ পৰাই সিহঁতক খুৱাবা আৰু সিহঁতক পিন্ধাবা; আৰু সিহঁতক কোৱা ভাল ভাল কথা।

৬ আৰু এতীমবিলাকক (শিক্ষা-দীক্ষা দি) পৰীক্ষা কৰি চাবা যেতিয়ালৈকেনেকি সিহঁতে বিবাহ বয়সত উপনীত হয়; তাৰ পিছত যদি সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ-বুদ্ধি দেখিবলৈ পোৱা তেনেহ'লে সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তি সিহঁতক হস্তাৰ্পণ কৰি দিয়া; আৰু সেইবিলাক মাত্ৰাতিৰিক্তভাৱে আৰু হুৰাহুৰিকৈ খাই নেপেলাবা পাচত সিহঁত ডাঙৰ হৈ যাব (এই আশঙ্কাত)। আৰু যি (অভিভাৱক) অৱস্থাপন্ন তেওঁ যেন (পাৰিশ্ৰমিক গ্ৰহণৰ পৰা) নিবৃত থাকে, আৰু যিজন গৰীব সেইজনে ন্যায়সঙ্গতভাৱে (অলপ-চলপ) খাওঁক। তাৰ পিছত যেতিয়া তোমালোকে সিহঁতৰ সম্পত্তি সিহঁতক ওভতাই দিয়া তেতিয়া সিহঁতৰ সন্মুখত সাক্ষী মাতা। আৰু হিচাপৰক্ষক-ৰূপে আল্লাহ (অকলেই) যথেষ্ট।

৭ (সম্পত্তিৰ উত্তৰাধিকাৰৰ ক্ষেত্ৰত) পিতা-মাতা আৰু আত্মীয়-স্বজনে যি ৰাখি যায় তাৰ এটা অংশ পুৰুষসকলৰ নিমিত্তে, আৰু স্ত্ৰীলোকসকলৰ নিমিত্তেও থাকিব এটি অংশ যি পিতা-মাতা আৰু আত্মীয়-স্বজনে ৰাখি যায় তাৰ— সেইটো কমেই হওক বা বেচিয়েই হওক— এটা নিৰ্দিষ্ট অংশ।

৮ আৰু ভগা-ভগিৰ সময়ত যেতিয়া উপস্থিত থাকে আত্মীয়-স্বজন আৰু এতীমবিলাক আৰু নিঃকিনবিলাক, তেতিয়া তাৰ পৰাই সিহঁতকো দান কৰিবা, আৰু সিবিলাকৰ সৈতে ভালদৰে কথা-বতৰা পাতিবা।

৯ আৰু সিহঁতে (আল্লাহক) তেনে ভয় কৰক যেন সিহঁতেও যদি সিহঁতৰ পাচত অসহায় ল'ৰা-ছোৱালীক এৰি যাব লগা হয় তেন্তে সিহঁতৰ (ভৱিষ্যৎ সংস্থানৰ) কাৰণে যেনে আশঙ্কা কৰে। গতিকে সিহঁতে আল্লাহকে ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰক আৰু সততাৰ সৈতে কথাবাৰ্তা কওক।

১০ বাস্তৱিকতে যিবিলাকে এতীমবিলাকৰ ধন-সম্পত্তি অন্যায়ভাৱে গ্ৰাস কৰে সিবিলাকে নিশ্চয়কৈ সিহঁতৰ পেটলৈ জুই গিলে। আৰু সিহঁতে শীঘ্ৰে প্ৰৱেশ কৰিব জলন্ত জুইত।

পৰিচ্ছেদ - ২

১১ আল্লাহে (উত্তৰাধিকাৰৰ ক্ষেত্ৰত) তোমালোকক নিৰ্দেশ দিছে তোমালোকৰ সন্তান-সন্ততি সম্পৰ্কে,— এজন পুত্ৰসন্তানৰ বাবে দুই কন্যাসন্তানৰ সমান অংশ; কিন্তু যদি সিবিলাক সকলো কন্যা হয়, দুইজনীৰ ওপৰত, তেন্তে সিবিলাকৰ নিমিত্তে সেইজনে যি ৰাখি গৈছে তাৰ দুই তৃতীয়াংশ, আৰু যদি তাই এজনীয়েই কন্যা হয় তেন্তে তাইৰ কাৰণে অৰ্ধেক। আৰু তাৰ পিতা-মাতাৰ কাৰণে— সিহঁত দুজনৰ প্ৰত্যেকৰ নিমিত্তে (নিৰ্ধাৰিত হ'ল)

সেইজনে যি ৰাখি গৈছে তাৰ ষষ্ঠাংশ, যদি তাৰ সন্তান থাকে; কিন্তু সেইজনৰ যদি সন্তান নাথাকে আৰু তাৰ ওৱাৰিচ হয় (কেৱল) পিতা-মাতাই, তেনেহ’লে তাৰ মাকৰ কাৰণে এক তৃতীয়াংশ; কিন্তু যদি তাৰ ভাই-ককাইবোৰ থাকে তেন্তে তাৰ মাকৰ কাৰণে ষষ্ঠাংশ— কোনো ওছিয়ৎনামাত উইল কৰা থাকিলে বা দেনা থাকিলে সেইখিনি আদায়ৰ পাচত। তোমালোকৰ পিতা-মাতা আৰু তোমালোকৰ সন্তান-সন্ততি— তোমালোকে নাজানা এওঁলোকৰ কোন তোমালোকৰ ওচৰত লাভৰ ফালৰ পৰা নিকটতৰ। এয়ে আল্লাহৰ পৰা বিধান। নিশ্চয় আল্লাহ হৈছে সৰ্বজ্ঞাতা, পৰম জ্ঞানী।

১২ আৰু তোমালোকৰ স্ত্ৰীবিলাকে যি ৰাখি যায় তাৰ অৰ্ধেক তোমালোকৰ নিমিত্তে যদি সিহঁতৰ কোনো সন্তান নাথাকে, কিন্তু যদি সিহঁতৰ সন্তান থাকে তেনেহ’লে তোমালোকৰ কাৰণে (সাব্যস্ত হ’ল) সিহঁতে যি ৰাখি গৈছে তাৰ এক চতুৰ্থাংশ— কোনো ওছিয়ৎনামাত সিহঁতৰ উইল কৰা থাকিলে বা দেনা থাকিলে সেইখিনি আদায়ৰ পিছত। আৰু সিহঁতৰ (—স্ত্ৰীবিলাকৰ) নিমিত্তে (প্ৰাপ্য) যি তোমালোকে ৰাখি যোৱা তাৰ এক চতুৰ্থাংশ যদি তোমালোকৰ কোনো সন্তান নাথাকে, কিন্তু যদি তোমালোকৰ কোনো সন্তান থাকে তেন্তে সিহঁতৰ কাৰণে (নিৰ্ধাৰিত প্ৰাপ্য) যি তোমালোকে ৰাখি গৈছা তাৰ অষ্টমাংশ, কোনো ওছিয়ৎনামাত তোমালোকৰ উইল কৰা থাকিলে বা দেনা থাকিলে সেইখিনি আদায়ৰ পিছত। আৰু যদি কোনো পুৰুষ বা স্ত্ৰীলোকক নিসন্তানভাৱে উত্তৰাধিকাৰ কৰিব লাগে আৰু তাৰ এজন ভায়েক বা এজনী ভনীয়েক থাকে তেন্তে সিহঁতৰ যিকোনো এজনৰ নিমিত্তে ষষ্ঠাংশ, কিন্তু যদি সিহঁত ইয়াতকৈ বেচি (অৰ্থাৎ দুই বা ততোধিক) হয় তেনেহ’লে সিহঁত (সমবেতভাৱে) হ’ব এক তৃতীয়াংশৰ অংশীদাৰ— কোনো ওছিয়ৎ কৰা থাকিলে বা দেনা থাকিলে সেইখিনি আদায়ৰ পিছত—(অৱশ্যে তেনে ওছিয়তৰ দ্বাৰা ওয়াৰিচসকলৰ) কোনো ক্ষতি নকৰাকৈ; এয়ে হৈছে আল্লাহৰ পৰা বিধান। আৰু আল্লাহ হৈছে সৰ্বজ্ঞাতা, অতি অমায়িক।

১৩ এইবিলাক হৈছে আল্লাহৰ (নিৰ্দেশিত) সীমা। আৰু যি কোনোবাই আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰছুলৰ অনুৱৰ্তী হয় তাকে তেওঁ (—আল্লাহে) প্ৰৱেশ কৰাব স্বৰ্গোদ্যানসমূহত যিবিলাকৰ তলেদি বৈ গৈছে নিঝৰাবোৰ, তেওঁলোক থাকিব স্থায়ীভাৱে। আৰু সেইটোৱেই হৈছে মহা-সাফল্য।

১৪ আৰু যি কোনোবাই আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰছুলৰ অবাধ্যতা কৰে আৰু তেওঁৰ সীমা লঙঘন কৰে, তাক তেওঁ (—আল্লাহে) প্ৰৱেশ কৰাব (দুযখৰ) জুইত, তাতে থাকিবৰ কাৰণে দীৰ্ঘকাল; আৰু তাৰ নিমিত্তে ৰৈছে লাঞ্ছনাদায়ক শাস্তি।

পৰিচ্ছেদ – ৩

১৫ আৰু তোমালোকৰ নাৰীবিলাকৰ মাজত যিবিলাকে অশ্লীল আচৰণ কৰে সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ মাজৰ পৰা চাৰিজন সাক্ষী মাতা; সিহঁতে যদি সাক্ষী দিয়ে তেন্তে সিহঁতক (—দোষী নাৰীবিলাকক) ঘৰৰ ভিতৰত আটক কৰি ৰাখিবা যেতিয়ালৈকেনেকি মৃত্যু সিহঁতৰ ওপৰত নামি আহে, অথবা আল্লাহে সিহঁতৰ কাৰণে (বেলেগ) পথ কৰি দিয়ে।

১৬ আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যদি দুজনে (পুৰুষ অথবা নাৰীয়ে) এই (অশ্লীল) আচৰণ কৰে তেন্তে সিহঁত উভয়কে মৃদু শাস্তি দিয়া। তাৰ পিছত যদি সিহঁতে তওবা কৰে আৰু (নিজকে) শুধৰায় তেন্তে সিহঁতৰ পৰা (তোমালোকৰ টান নজৰ) ওভতাই লোৱা। বাস্তৱতে আল্লাহ (তওবাকাৰীসকলৰ প্ৰতি) বাৰম্বাৰ ফিৰোঁতা, অফুৰন্ত ফলদাতা।

১৭ দৰাচলতে আল্লাহৰ পক্ষে (তওবা কবুল কৰাৰ কাৰণে) ফিৰা সম্ভৱ সিহঁতৰ প্ৰতি যিবিলাকে কুকৰ্ম কৰে অজ্ঞানতাবশতঃ, তাৰ পিছত অবিলম্বে তওবা কৰে; এতেকে এওঁলোকেই— আল্লাহ এওঁলোকৰ প্ৰতি (সদয় হৈ) ফিৰে। আৰু আল্লাহ হৈছে সৰ্বজ্ঞাতা, পৰম জ্ঞানী।

১৮ আৰু তওবা সিহঁতৰ নিমিত্তে নহয় যিবিলাকে কুকৰ্ম কৰিয়েই থাকে যেতিয়ালৈকে নেকি মৃত্যুৱে সিহঁতৰ কোনোজনৰ ওচৰত হাজিৰ হয়, সি তেতিয়া কয়— “মই অৱশ্যেই এতিয়া তওবা কৰিছো”,— আৰু (প্ৰায়শ্চিত্ত) সিহঁতৰ নিমিত্তেও নহয় যিবিলাক মৰি যায় অথচ সিহঁত অবিশ্বাসী থাকে। সিবিলাকেই— সিহঁতৰ নিমিত্তে আমি তৈয়াৰ কৰিছো ব্যথাদায়ক শাস্তি।

১৯ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ নহয় যে তোমালোকে (মৃত আত্মীয়-স্বজনৰ) স্ত্ৰীবিলাকক জবৰদস্তি উত্তৰাধিকাৰ কৰিবা। আৰু সিবিলাকৰ ওপৰত জোৰ-জুলুম নকৰিবা তোমালোকে যি (মহৰানা) সিহঁতক দিছা তাৰ অংশবিশেষ ওভতাই পাবৰ কাৰণে, যদিনা সেইসকলে জাজ্বল্যমান অশ্লীল আচৰণত লিপ্ত হয়। আৰু সিহঁতৰ প্ৰতি সদয় ব্যৱহাৰ কৰা। অৱশ্যে যদি তোমালোকে সিহঁতক ঘৃণা কৰা তেনেহ’লে হ’ব পাৰে তোমালোকে এনে এটা কিছু অপছন্দ কৰিলা অথচ আল্লাহে তাৰ মাজত প্ৰচুৰ কল্যাণ নিহিত ৰাখিছে।

২০ আৰু তোমালোকে যদি এক স্ত্ৰীৰ ঠাইত অইন স্ত্ৰীক (বিয়া কৰাই) বদলাই ল’ব বিচাৰা, আৰু যদি ইহঁতৰ এজনীক এক স্তূপ (ধন-দৌলত মহৰানা বাবত) দি থাকা তেন্তে তাৰ পৰা একোৱেই (ফেৰত) নিনিবা। তোমালোকে সেইখিনি নিবানে কুৎসা ৰটনা কৰি আৰু ভীষণ অন্যায় কৰি?

২১ আৰু কেনেকুৱা তোমালোকে সেইখিনি (ফিৰাই) নিব পাৰা যেতিয়া তোমালোকৰ এজনে আনজনত গমন কৰিছা, আৰু সিহঁতে তোমালোকৰ পৰা (পৰস্পৰৰ প্ৰেম-প্ৰীতিৰ) দৃঢ় অঙ্গীকাৰ গ্ৰহণ কৰিছে?

২২ আৰু তোমালোকৰ পিতৃয়ে যাক বিয়া কৰিছিল সেইবিলাক (বিধবা বা তালাকপ্ৰাপ্তা) নাৰীক বিয়া নকৰিবা,— অৱশ্যে যি ইতিমধ্যে ঘটি গৈছে সেইটো বাদ দি। নিসন্দেহে এইটো হৈছে এটি অশ্লীল আচৰণ আৰু ঘৃণাকৰ কাম; আৰু জঘন্য পন্থা।

পৰিচ্ছেদ – ৪

২৩ তোমালোকৰ নিমিত্তে (বিবাহৰ বাবে) অবৈধ হৈছে— তোমালোকৰ মাতৃসকল, আৰু তোমালোকৰ কন্যাসকল, আৰু তোমালোকৰ ভগিনীসকল, আৰু তোমালোকৰ পেহীসকল আৰু তোমালোকৰ মাহীসকল, আৰু ভাতৃৰ ছোৱালীবোৰ, আৰু ভগিনীৰ ছোৱালীবোৰ, আৰু তোমালোকৰ মাতৃসকল

যিসকলে তোমালোকক স্তনদান কৰিছে, আৰু ধাইমাৰ দিশৰ পৰা তোমালোকৰ ভগিনীবিলাক, আৰু তোমালোকৰ স্ত্ৰীবিলাকৰ মাতৃসকল আৰু তোমালোকৰ সতীয়া কন্যাবিলাক যিবিলাক তোমালোকৰ অভিভাৱকত্বত আছে,— তোমালোকৰ তেনে স্ত্ৰীসকলৰ পৰা (জন্ম হোৱা কন্যা) যিসকলৰ সৈতে সহবাস কৰিছা, কিন্তু যদি সিহঁতৰ লগত সহবাস কৰা নাই তেন্তে তোমালোকৰ অপৰাধ নহব; আৰু তোমালোকৰ তেনে পুত্ৰবোৰৰ স্ত্ৰীবিলাক যিবোৰ (পুত্ৰ) তোমালোকৰ ঔৰসৰ পৰা (জন্মিছে); আৰু (বৈধ নহয়) যে তোমালোকে দুই ভগিনীৰ মাজত (সতিনীৰূপে) সমবেত কৰিবা,— অৱশ্যে যি ইতিমধ্যে ঘটি গৈছে সেইটো বাদ দি। বাস্তৱতে আল্লাহ হৈছে (দোষ-ত্ৰুটিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

৫ম পাৰা

২৪ আৰু তিৰোতাবিলাকৰ মাজৰ সধবাবিলাক (বিবাহৰ বাবে অবৈধ), কিন্তু তোমালোকৰ সোঁহাতে যিবিলাকক ধৰি ৰাখিছে সিবিলাকৰ ব্যতিৰেক; (এয়ে হৈছে) তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাহৰ বিধান। আৰু ইয়াৰ বাহিৰে (অন্য স্ত্ৰীলোকক) তোমালোকৰ কাৰণে বৈধ কৰা হ’ল যদি তোমালোকে (সেইবিলাকক) বিচাৰা তোমালোকৰ ধন-দৌলত দি বিবাহৰ জৰিয়তে, ব্যভিচাৰৰ নিমিত্তে নহয়। এতেকে সিবিলাকৰ মাজৰ যিবিলাকৰ পৰা তোমালোকে (দাম্পত্য জীৱনৰ) সুফল পাবলৈ বিচাৰা সিবিলাকৰ নিৰ্ধাৰিত মহৰানা সিহঁতক প্ৰদান কৰা। আৰু তোমালোকৰ কাৰণে দোষণীয় নহ’ব (মহৰানা) নিৰ্ধাৰিত হোৱাৰ পাচত তোমালোকে (সেইটো কম-বেচি কৰাৰ কাৰণে) যিটোতে পৰস্পৰ সন্মত হোৱা। নিসন্দেহে আল্লাহ হৈছে সৰ্বজ্ঞাতা, পৰম জ্ঞানী।

২৫ আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যাৰ (তেনে) আৰ্থিক সঙ্গতি নাই যে বিশ্বাসিনী স্বাধীন নাৰীক বিয়া কৰাব পাৰে, সি তেনেহলে (বিয়া কৰক) তোমালোকৰ সোঁহাতে ধৰি ৰখা বিশ্বাসিনী কুমাৰীবিলাকৰ মাজৰ পৰা। আৰু আল্লাহে ভালকৈ জানে তোমালোকৰ ধৰ্মবিশ্বাস সম্বন্ধে। তোমালোকে এজনে অন্যৰ পৰা (উদ্ভূত), কাজেই সিহঁতক বিয়া কৰোৱা সিহঁতৰ মনিবৰ অনুমতি লৈ, আৰু সিহঁতৰ মহৰানা সিহঁতক দিয়া দস্তুৰমতে,— বিবাহ বন্ধনৰ জৰিয়তে, ব্যভিচাৰৰ নিমিত্তে নহয়, আৰু ৰক্ষিতাৰূপে গ্ৰহণ কৰিও নহয়। এতেকে যেতিয়া সিহঁতক বিবাহবন্ধনত অনা হয় তাৰ পিচত যদি সিহঁতে অশ্লীল আচৰণ (বা ব্যভিচাৰো) কৰে তেন্তে সিহঁতৰ কাৰণে হৈছে স্বাধীন নাৰীবিলাকৰ বাবে নিৰ্ধাৰিত শাস্তিৰ অৰ্ধেক। এই (পৰামৰ্শ) হৈছে তোমালোকৰ মাজৰ তাৰ নিমিত্তে যি পাপত পৰাৰ ভয় কৰে। আৰু যদি তোমালোকে ধৈৰ্য ধৰা, তেন্তে সেইটো তোমালোকৰ কাৰণে বেচি ভাল। আৰু আল্লাহ (পদস্খলনৰ পৰা) ত্ৰাণকৰ্তা, অফুৰন্ত ফলদাতা।

পৰিচ্ছেদ – ৫

২৬ আল্লাহে বিচাৰে তোমালোকৰ আগতে যিসকল আছিল সেইসকলৰ দৃষ্টান্তৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ ওচৰত (তেওঁৰ বাণী) সুস্পষ্ট কৰিবলৈ আৰু তোমালোকক হেদায়ৎ কৰিবলৈ, আৰু তোমালোকৰ ফালে (সদয় হৈ) ফিৰিবলৈ। আৰু আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা, পৰমজ্ঞানী।

২৭ আৰু আল্লাহে বিচাৰে যে তেওঁ তোমালোকৰ ফালে (সদয় হৈ) সদায় ফিৰিব; কিন্তু যিবিলাকে (সিহঁতৰ) কাম-লালসাৰ অনুসৰণ কৰে সিহঁতে বিচাৰে তোমালোকেও যেন গহীন বিপথত পথ হেৰুৱা।

২৮ আল্লাহে বিচাৰে যে তেওঁ (ইছলামৰ জৰিয়তে) তোমালোকৰ বোজা লঘু কৰিব; কিয়নো মানুহক দুৰ্বল কৰি সৃষ্টি কৰা হৈছে।

২৯ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! তোমালোকৰ সম্পত্তি (বিশেষতঃ তোমালোকৰ তত্বাৱধানত থকা নাৰী আৰু এতীমবিলাকৰ সম্পত্তি) জুৱাচুৰি কৰি নিজৰ মাজতে গ্ৰাস নকৰিবা, কিন্তু যদি তোমালোকৰ পৰস্পৰ সন্মতিক্ৰমে ব্যৱসায়-বাণিজ্যৰ দ্বাৰা ই (লাভ অৰ্জন) হৈ থাকে; আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ নিজকেই হত্যা নকৰিবা। আল্লাহ নিসন্দেহে তোমালোকৰ প্ৰতি অফুৰন্ত ফলদাতা।

৩০ আৰু যিজনে সেইটো কৰে (আল্লাহৰ নিৰ্দেশ) উলঙ্ঘন কৰি আৰু অত্যাচাৰ কৰি, আমি অচিৰেই তাক পেলাম (দুযখৰ) জুইত। আৰু এইটো আল্লাহৰ কাৰণে অতি সহজ।

৩১ যদি তোমালোক বিৰত থাকা (পাপাচাৰৰ) ডাঙৰ বিলাকৰ পৰা যিটোৰ পৰা তোমালোকক নিষেধ কৰা হৈছে, তেন্তে তোমালোকৰ পৰা আমি তোমালোকৰ (সৰু-সুৰা) দোষ-ত্ৰুটি মচি দিম, আৰু তোমালোকক প্ৰৱেশ কৰাম (বেহেশ্বতৰ) এক গৌৰৱময় প্ৰৱেশদুৱাৰতে।

৩২ আৰু ঈৰ্ষা নকৰিবা যি বিষয়ৰ দ্বাৰা আল্লাহে তোমালোকৰ কোনোবাক আনৰ ওপৰত শ্ৰেষ্ঠত্ব দিছে। পুৰুষসকলৰ নিমিত্তে ভাগ ৰৈছে যি তেওঁলোকে অৰ্জন কৰে আৰু নাৰীসকলৰ নিমিত্তেও ভাগ ৰৈছে যি তেওঁলোকে অৰ্জন কৰে। কাজেই (নিজৰ প্ৰচেষ্টাৰ জৰিয়তে) আল্লাহৰ ওচৰত বিচাৰা তেওঁৰ কৰুণাভাণ্ডাৰৰ পৰা। নিশ্চয় আল্লাহ হৈছে সকলো বিষয়তে সৰ্বজ্ঞাতা।

৩৩ আৰু প্ৰত্যেকৰে নিমিত্তে আমি উত্তৰাধিকাৰ নিৰ্ধাৰিত কৰিছো যি (সিহঁতৰ) পিতা-মাতা আৰু আত্মীয়স্বজনে ৰাখি যায়। আৰু (হে আনছাৰসকল! মক্কাৰ মুহাজিৰ) যিসকলৰ লগত তোমালোকৰ সোঁহাতৰ দ্বাৰা (ভাতৃত্বৰ) অঙ্গীকাৰ কৰিছা সেইসকলৰ ভাগ তেনেহ’লে সেইসকলক প্ৰদান কৰা। আল্লাহ নিশ্চয় সকলো বিষয়তেই সাক্ষ্যদাতা।

পৰিচ্ছেদ – ৬

৩৪ পুৰুষলোকেই নাৰীসকলৰ ওপৰত অৱলম্বন, যেহেতু আল্লাহে সিহঁতৰ একশ্ৰেণীক অন্য শ্ৰেণীৰ ওপৰত শ্ৰেষ্ঠত্ব দিছে, আৰু যেহেতু সিহঁতে সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তিৰ পৰা (স্ত্ৰীলোকৰ কাৰণে) খৰচ কৰে। এতেকে সতী-সাধ্বী নাৰীসকল অনুগতা, গোপনীয়তাৰ ৰক্ষাকাৰিণী, যেনেকৈ আল্লাহে (স্বামীৰ স্বাৰ্থ) ৰক্ষা কৰিছে। আৰু যিসকল নাৰীৰ ক্ষেত্ৰত সিহঁতৰ অবাধ্যতা তোমালোকে আশংকা কৰা সেইবিলাকক (প্ৰথমতঃ) উপদেশ দিয়া, আৰু (পৰৱতী

পদক্ষেপৰূপে) শয্যাত সিহঁতক অকলে পেলাই ৰাখা, আৰু (প্ৰয়োজন হ'লে) সিহঁতক (মৃদু) প্ৰহাৰ কৰা। তাৰ পাচত যদি সিহঁত তোমালোকৰ আজ্ঞা পালন কৰে তেন্তে সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে (তালাকৰ দৰে) অন্য পথ নল'বা। নিশ্চয় আল্লাহ হৈছে সৰ্বজ্ঞাতা, মহামহিম।

৩৫ আৰু যদি তোমালোকে(—বিচাৰকসকলে, স্বামী-স্ত্ৰী) দুজনৰ মাজত বিচ্ছেদ আশঙ্কা কৰা, তেন্তে তাৰ পৰিয়ালৰ পৰা এজন মধ্যস্থ থিয় কৰোৱা আৰু তাইৰ পৰিয়ালৰ পৰাও এজন মধ্যস্থ; যদি (ছালিচসকলৰ প্ৰচেষ্টাত) সিহঁত দুজনে মিট-মাট বিচাৰে তেন্তে আল্লাহে সিহঁতৰ মিলন ঘটাব। নিশ্চয় আল্লাহ হৈছে সৰ্বজ্ঞাতা, ওৱাকিফহাল।

৩৬ আৰু আল্লাহৰ এবাদত কৰা, আৰু তেওঁৰ সৈতে অন্য কোনোবাক শ্বৰিক নকৰিবা, আৰু পিতা-মাতাৰ প্ৰতি সদয় আচৰণ কৰিবা, আৰু আত্মীয়-স্বজনৰ প্ৰতি আৰু এতীমসকলৰ আৰু মিছকিন (বা নিঃকিন) বিলাকৰ, আৰু নিকট সম্পৰ্কৰ প্ৰতিবেশীৰ আৰু পৰকীয় (বা অন্য সম্প্ৰদায়ৰ) প্ৰতিবেশীৰ, আৰু পাৰ্শ্বৱৰ্তী লগৰীয়াৰ (বা সহযাত্ৰীৰ), আৰু পথচাৰীৰ, আৰু যাক তোমালোকৰ সোঁহাতে ধৰি ৰাখিছে (সেইবিলাকৰ সকলোৰে প্ৰতি সদ্ব্যৱহাৰ কৰা)। নিসন্দেহে আল্লাহে ভাল নাপায় তাক যিজন দাম্ভিক, অহঙ্কাৰী,—

৩৭ যি (নিজে) কাৰ্পণ্য কৰে আৰু লোককো কৃপণতাৰ নিৰ্দেশ দিয়ে, আৰু লুকাই ৰাখে আল্লাহে যি সিহঁতক দিছে তেওঁৰ কৰুণাভাণ্ডাৰৰ পৰা। আৰু অবিশ্বাসীবোৰৰ কাৰণে আমি সাজু কৰিছো লাঞ্ছনাদায়ক শাস্তি;—

৩৮ আৰু (তেওঁ ভাল নাপায়) যিবিলাকে সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তি খৰচ কৰে মানুহক দেখুওৱাবৰ বাবে, অথচ সিহঁতে আল্লাহত বিশ্বাস নকৰে আৰু আখেৰাতৰ দিনতো নকৰে। আৰু যাৰ কাৰণে সঙ্গী হৈছে চয়তান— সি তেন্তে (অৱশ্যেই) বেয়া সঙ্গী।

৩৯ আৰু ইয়াত সিহঁতৰ কিনো (ক্ষতি) হ'লহেঁতেন যদি সিহঁতে আল্লাহত আৰু আখেৰাতৰ দিনত ঈমান আনিলেহেঁতেন, আৰু (ভাল কামত) খৰচ কৰিলেহেঁতেন আল্লাহে সিহঁতক যি ৰিযেক দিছে তাৰ পৰা? আৰু আল্লাহ হৈছে সিহঁতৰ বিষয়ত সৰ্বজ্ঞাতা।

৪০ প্ৰকৃততে আল্লাহে (কাৰোৰ প্ৰতি) বিন্দুমাত্ৰও অবিচাৰ নকৰে; আৰু যদি এইটো (সামান্য এটা) শুভ কাম হয় তেওঁ সেইটোক বহুগুণিত কৰে, আৰু তেওঁৰ নিজৰ তৰফৰ পৰা (সেইজনক) দিয়ে মহান পুৰস্কাৰ।

৪১ অতএব তেতিয়া (দুষ্কৃতিকাৰীৰ পৰিণাম) কেনে হ'ব যেতিয়া প্ৰত্যেক জাতিৰ পৰা আমি এক একজন সাক্ষী (অৰ্থাৎ ৰছুল) আনিম আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তোমাক আনিম এইবিলাকৰ (—এই সমুদায় জাতিৰ) সম্বন্ধে সাক্ষীৰূপে?

৪২ সেইদিনা যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰে আৰু ৰছুলক অমান্য কৰে সিহঁতে বিচাৰিব— সিহঁতক লৈ পৃথিৱীখন যদি সমতল হৈ গ'লহেঁতেন। আৰু সিহঁতে আল্লাহৰ পৰা কোনো কথা লুকুৱাব নোৱাৰিব।

পৰিচ্ছেদ - ৭

৪৩ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! নামাযৰ ওচৰ নাচাপিবা যেতিয়া তোমালোকে নিচাত বিভোৰ হৈ থাকা, যেতিয়ালৈকেনো তোমালোকে বুজা কি তোমালোকে কৈছা; অথবা যৌন সম্ভোগ কৰাৰ পৰৱৰ্তী অৱস্থাত, কিন্তু কেৱল (মছজিদ এলেকা) অতিক্ৰম কৰাৰ বাহিৰে— যতক্ষণ নেকি গোছল কৰিছা। আৰু যদি তোমালোক অসুস্থ হোৱা, অথবা ভ্ৰমণত থাকা, অথবা তোমালোকৰ কোনোবা পায়খানাৰ পৰা আহিছা, অথবা স্ত্ৰীবিলাকক স্পৰ্শ কৰিছা, আৰু যদি পানী নোপোৱা তেন্তে তৈয়ম্মুম কৰা বিশুদ্ধ মাটি লৈ আৰু (তাৰেই) তোমালোকৰ মুখমণ্ডল আৰু তোমালোকৰ হাত মচি পেলাবা। নিসন্দেহে আল্লাহ হৈছে (ভুলত্ৰুটি) মাৰ্জনাকাৰী, পৰিত্ৰাণকাৰী।

৪৪ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি সিহঁতৰ কথা ভাবি চোৱা নাইনে যিসকলক ধৰ্মগ্ৰন্থৰ কিছু অংশ দিয়া হৈছিল— সিবিলাকে (কেনেকৈ) ভুল-ভ্ৰান্তি কিনি নিয়ে, আৰু ইচ্ছা কৰে যেন তোমালোকেও (সঠিক) পথৰ পৰা ভ্ৰষ্ট হোৱা?

৪৫ আৰু আল্লাহে ভালকৈ জানে তোমালোকৰ শত্ৰুবিলাকক। আৰু আল্লাহেই মুৰব্বীৰূপে যথেষ্ট, আৰু আল্লাহেই যথেষ্ট সহায়কৰূপে।

৪৬ যিবিলাকে ইহুদী মত পোষণ কৰে সিহঁতৰ মাজৰ কোনো কোনোৱে (আল্লাহৰ) বাণীবিলাক সিবিলাকৰ (যথাৰ্থ) স্থানৰ পৰা আঁতৰাই দিয়ে, আৰু কয়— 'আমি শুনিছো', আৰু (ফুচফুচকৈ কয়) 'আমি অমান্য কৰিছো'; আৰু (মুহাম্মদ-ছাঃ-ক মাতি কয়) 'শুনা' (আৰু সৰুকৈ কয়) '—নুশুনাকৈ (বধিৰৰ দৰে)'; আৰু "ৰ্'ইৰ্না" (যাৰ অৰ্থ "আমাৰ ফালে শুনক", কিন্তু ইহুদীবিলাকে) সিহঁতৰ জিভাৰ দ্বাৰা বিকৃত কৰি (মুহাম্মদ-ছাঃ-ক কয় "ৰা'ইনা", অৰ্থাৎ "তুমি এটা নিৰ্বোধ"); আৰু ধৰ্মক লৈ (তোমাক) বিদ্ৰূপ কৰে। আৰু যদি সিহঁতে ক'লেহেঁতেন— 'আমি শুনিছো আৰু আমি মান্য কৰিছো, আৰু শুনক আৰু "উনজুৰ্না" (বা আমাৰ পিনে চাওক) তেনেহ'লে সেইটো সিহঁতৰ পক্ষে বেচি ভাল আৰু বেচি ন্যায়সঙ্গত হ'লহেঁতেন। কিন্তু আল্লাহে সিহঁতক বঞ্চিত কৰিছে সিহঁতৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে; ফলত সিহঁতে ঈমান নানে অলপ (কেইজন) মানৰ বাহিৰে।

৪৭ হেৰা যিসকলক ধৰ্মগ্ৰন্থ দিয়া হৈছে! তোমালোকে ঈমান আনা তাত যি আমি (এতিয়া) অৱতাৰণ কৰিছো, তোমালোকৰ ওচৰত (ভৱিষ্যৎবাণী) যি আছে তাৰ সত্য সমৰ্থনৰূপে, (তোমালোকৰ) মুখপাত্ৰবিলাকক বিধ্বস্ত কৰাৰ আৰু সিহঁতৰ পিচৰ ফাললৈ সিহঁতক হোঁহকি নিয়াৰ অথবা সিহঁতক বঞ্চিত কৰাৰ পূৰ্বে, যেনেকৈ আমি বঞ্চিত কৰিছিলো ছাব্বাতৰ অনুগামীসকলক। আৰু আল্লাহৰ হুকুম অৱশ্যে কাৰ্যকৰী হ'ব।

৪৮ নিশ্চয় আল্লাহে ক্ষমা নকৰিব যে তেওঁৰ সৈতে কাৰোবাক শ্বৰিক কৰা হওক, আৰু ইয়াৰ বাহিৰে আন সকলো (ভুল-ভ্ৰান্তি-পাপাচাৰ) তেওঁ ক্ষমা কৰে— যাৰ নিমিত্তে তেওঁ ইচ্ছা কৰে। আৰু যি কোনোবাই আল্লাহৰ সৈতে (অন্য উপাস্য) শ্বৰিক কৰে সেইজনে তেনেহ'লে উদ্ভাৱন কৰিছে বিৰাট পাপ।

৪৯ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি সিহঁতৰ ফালে চাই দেখা নাইনে যিবিলাকে নিজৰ প্ৰতি পৱিত্ৰতা আৰোপ কৰে? নহয়, আল্লাহে পৱিত্ৰ কৰে যাকে তেওঁ পছন্দ কৰে। আৰু সিহঁতক অন্যায় কৰা নহ'ব খেজুৰ-বিচিৰ-পাতল-আৱৰণ পৰিমাণো।

৫০ চোৱা, কেনেকৈ সিহঁতে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা ৰটনা কৰে। আৰু স্পষ্ট পাপ হিচাপে এইটোৱেই যথেষ্ট।

পৰিচ্ছেদ - ৮

৫১ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি সিহঁতৰ কথা ভাবি চোৱা নাইনে, যিবিলাকক ধৰ্মগ্ৰন্থৰ কিছু অংশ দিয়া হৈছিল, যিবিলাকে বিশ্বাস কৰে তন্ত্ৰ-মন্ত্ৰত আৰু তাগুতত, আৰু যিবোৰে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিবিলাকৰসম্বন্ধে যিবিলাকে কয়— “যিসকলে ঈমান আনিছে সিহঁততকৈ এওঁলোকেই (সঠিক) পথত অধিকতৰ সুপথগামী?”

৫২ ইহঁতেই সেইসকল যিবিলাকক আল্লাহে বঞ্চিত কৰিছে। আৰু যাকে আল্লাহে বঞ্চিত কৰে তাৰ নিমিত্তে তুমি কোনো সাহায্যকাৰী নাপাবা।

৫৩ অথবা, সিহঁতৰ কোনো ভাগ আছে নেকি (দুনিয়াৰ আৰু আখেৰাতৰ) সাম্ৰাজ্যত? হ'লেও কিন্তু সিহঁতে লোকসকলক নিদিয়ে খেজুৰ-বিচিৰ-ছালটো পৰ্যন্ত;

৫৪ অথবা সিহঁতে লোকসকলক (যথা আৰববাসী ইছমাইলীয়সকলক) ঈৰ্ষা কৰেনে আল্লাহে তেওঁৰ কৰুণাভাণ্ডাৰৰ পৰা এওঁলোকক যি (প্ৰাধান্য) দিছে সেইকাৰণে? তেন্তে আমি নিশ্চয়কৈ ইব্ৰাহীমৰ (উভয় শাখাৰ) বংশধৰক দিছো ধৰ্মগ্ৰন্থ আৰু জ্ঞান-বিজ্ঞান, আৰু আমি তেওঁলোকক দিছো এক বিশাল ৰাজত্ব।

৫৫ এতেকে সিহঁতৰ (অৰ্থাৎ ইব্ৰাহীম-আঃ-ৰ বংশৰ উভয় শাখাৰ) মাজত আছে সেইজন যিয়ে তেওঁৰ প্ৰতি ঈমান আনিছে, আকৌ সিহঁতৰ মাজত সিও আছে যিয়ে (বিদ্বেষ বশতঃ) তেওঁৰ পৰা ফিৰি যায়। আৰু (অবিশ্বাসীবিলাকৰ কাৰণে) জ্বলন্ত জুইৰূপে জাহান্নামেই যথেষ্ট।

৫৬ যিবিলাকে আমাৰ নিৰ্দেশাৱলীত অবিশ্বাস পোষণ কৰে নিশ্চয় সিহঁতক আমি অচিৰেই (দুযখৰ) জুইত প্ৰৱেশ কৰাম। যিমানবাৰ সিহঁতৰ ছাল পুৰি ছাৰখাৰ হ'ব সিমানবাৰ আমি সিহঁতৰ বাবে বদলাই দিম তাৰ পৰিৱৰ্তে বেলেগ ছাল, যাতে সিহঁতে শাস্তিৰ সোৱাদ লৈ থাকিব পাৰে। নিসন্দেহে আল্লাহ হৈছে মহাশক্তিশালী, পৰমজ্ঞানী।

৫৭ আৰু যিসকলে ঈমান আনে আৰু সৎকাম কৰে তেওঁলোকক আমি শীঘ্ৰেই প্ৰৱেশ কৰাম স্বৰ্গোদ্যানসমূহত, যিবিলাকৰ তলেদি বৈ গৈছে নিজৰাবিলাক, তাতে তেওঁলোক থাকিব চিৰকাল। তেওঁলোকৰ কাৰণে ইয়াৰ মাজত থাকিব পৱিত্ৰ লগ-লগৰীয়া, আৰু তেওঁলোকক আমি প্ৰৱেশ কৰাম ঘন ছাঁত।

৫৮ আল্লাহ নিশ্চয় তোমালোকক আদেশ কৰিছে যেন তোমালোকে (নিজৰ দখলত থকা) আমানত সিহঁতৰ (যোগ্য) বাসিন্দাবিলাকক সমৰ্পণ কৰা; আৰু যেতিয়া তোমালোকে বিচাৰ-আচাৰ কৰা তেতিয়া যেন ন্যায়পৰায়ণতাৰ সৈতে বিচাৰ কৰা। নিসন্দেহে আল্লাহে তোমালোকক যি উপদেশ দি আছে সি অতি উত্তম। নিশ্চয় আল্লাহ হৈছে সৰ্বশ্ৰোতা, সৰ্বদৰ্শী।

৫৯ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! আল্লাহকে অনুসৰণ কৰা, আৰু ৰছুলক অনুগমন কৰা, আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যিসকলৰ হুকুম দিয়াৰ ভাৰ আছে তেওঁলোকক অনুসৰণ কৰা। তাৰ পিছত যদি কোনো বিষয়ত তোমালোকে মতভেদ কৰা তেন্তে সেইটো পেচ কৰা আল্লাহ আৰু ৰছুলৰ ওচৰত যদি তোমালোক (সঁচাকৈ) আল্লাহৰ আৰু আখেৰাতৰ দিনত বিশ্বাস কৰি থাকা। এইটোৱেই হৈছে শ্ৰেষ্ঠ আৰু সৰ্বাঙ্গসুন্দৰ সমাপ্তিকৰণ।

পৰিচ্ছেদ - ৯

৬০ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি সিহঁতৰ ফালে ভাবি চোৱা নাইনে যিবিলাকে ভাও ধৰে যে সিহঁতে বিশ্বাস কৰে যি তোমাৰ ওচৰত অৱতীৰ্ণ হৈছে আৰু যি তোমাৰ পূৰ্ববৰ্তীসকলৰ ওচৰত অৱতীৰ্ণ হৈছিল, (অথচ আচলতে) সিহঁতে বিচাৰ কৰিবলৈ চায় তাগুতৰ পৰা, যদিও নিশ্চয় সিহঁতক নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল তাক (—তাগুত বা চয়তানবিলাকক) অস্বীকাৰ কৰিবলৈ? আৰু চয়তানে বিচাৰে সিহঁতক সুদূৰ বিপথে পথহাৰা কৰিবলৈ।

৬১ আৰু যেতিয়া কোৱা হয়— “আল্লাহে যি নাযিল কৰিছে তাৰ ফাললৈ আৰু ৰছুলৰ ফালে আহাঁ”, তুমি দেখিবলৈ পাবা মুনাফিকবিলাকে তোমাৰ ওচৰৰ পৰা ফিৰি গৈছে বিতৃষ্ণাৰ সৈতে।

৬২ কিন্তু কেনে হ'ব (সেই অৱস্থা) যেতিয়া সিহঁতৰ ওপৰত কোনো বিপদ আহি পৰিব যি সিহঁতৰ (নিজ) হাত আগবঢ়াইছে সেই কাৰণে? তেতিয়া সিহঁত তোমাৰ ওচৰলৈ আহিব আল্লাহৰ নামত হলপ কৰি (আৰু ক'ব)— “আমি কিন্তু চাইছো কল্যাণ আৰু সদ্ভাৱৰ বাহিৰে আন একো নহয়।”

৬৩ এইবিলাকেই সিহঁত যিবিলাকৰ সম্বন্ধে আল্লাহে জানে কি আছে সিহঁতৰ অন্তৰত। এতেকে সিহঁতৰ পৰা আঁতৰি যোৱা, হ'লেও সিহঁতক উপদেশ দিয়া আৰু সিহঁতৰ নিজৰ সম্বন্ধে সিহঁতক কোৱা মৰ্মস্পৰ্শী কথা।

৬৪ আৰু আমি কোনো ৰছুল পঠোৱা নাই তেওঁলোকক আল্লাহৰ হুকুমত অনুসৰণ কৰিবৰ কাৰণে ব্যতিৰেকে। আৰু সিহঁতে যদি, যেতিয়া সিহঁতে নিজৰ প্ৰতি অন্যায় কৰিছিল তেতিয়া, তোমাৰ ওচৰত আহিলেহেঁতেন আৰু আল্লাহৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰিলেহেঁতেন, আৰু ৰছুলেও যদি সিহঁতৰ কাৰণে ক্ষমা বিচাৰিলেহেঁতেন, তেন্তে সিহঁতে আল্লাহক পালেহেঁতেন (ক্ষমাৰ ভঁৰাল লৈ) বাৰম্বাৰ প্ৰত্যাৱৰ্তনকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

৬৫ কিন্তু নহয়, তোমাৰ খোদাৰ কছম! সিহঁতে (পৰিপূৰ্ণ) ঈমান নানে যেতিয়ালৈকে সিহঁতে তোমাক বিচাৰক মনোনীত নকৰে য'ত সিহঁতে পৰস্পৰৰ মাজত মতবিৰোধ কৰে, তাৰ পিছত (তোমাৰ প্ৰতি পূৰা আস্থা স্থাপনৰ ফলত) নিজৰ অন্তৰত কোনো বেমেজালি নাপায় তুমি যি মীমাংসা কৰা সেইসম্বন্ধে, আৰু সিহঁতে (তোমাৰ সিদ্ধান্তত) আত্মসমৰ্পণ কৰে পূৰ্ণ সমৰ্পণৰ সৈতে।

৬৬ আৰু আমি যদি সিহঁতৰ নিমিত্তে বিধান কৰিলোহেঁতেন, যেনে— "(সত্যৰ নিমিত্তে) তোমালোকে নিজৰ জীৱন বিসৰ্জন কৰা", অথবা "তোমালোকৰ বাৰী-ঘৰৰ পৰা ওলাই যোৱা (আমাৰ পথত কাম কৰিবৰ নিমিত্তে)"— সিহঁতে সেইটো নকৰে সিহঁতৰ মাজৰ মাত্ৰ কেইজনমানৰ বাহিৰে। আৰু (এতিয়াও) যদি সিহঁতে সেইটো কৰিলেহেঁতেন যি বিষয়ত সিহঁতক উপদেশ দিয়া হৈছিল, তেন্তে সিহঁতৰ কাৰণে সেইটো হ'লহেঁতেন বহু ভাল আৰু বেচি শক্তিদায়ক।

৬৭ আৰু তেনেহলে আমাৰ তৰফৰ পৰা আমি নিশ্চয় সিহঁতক দিলোহেঁতেন বিৰাট পুৰস্কাৰ;

৬৮ আৰু নিশ্চয় সিহঁতক পৰিচালিত কৰিলোহেঁতেন সঠিক পথত।

৬৯ আৰু যি কোনোবাই আল্লাহৰ আৰু ৰছুলৰ আজ্ঞা পালন কৰে, এওঁলোকেই তেনেহলে তেওঁলোকৰ লগৰীয়া যিসকলৰ ওপৰত আল্লাহে নিয়ামত প্ৰদান কৰিছে; (আৰু নিয়ামতপ্ৰাপ্ত লোক হৈছে) নবীসকলৰ পৰা, আৰু সত্যপৰায়ণসকলৰ, আৰু (ইছলামৰ সত্যতাত) সাক্ষ্যদাতাসকলৰ, আৰু সৎকৰ্মীসকলৰ পৰা; আৰু এওঁলোকেই হৈছে সৰ্বাঙ্গসুন্দৰ বন্ধুবৰ্গ।

৭০ এয়ে হৈছে আল্লাহৰ পৰা অপাৰ কৰুণা! আৰু সৰ্বজ্ঞাতাৰূপে আল্লাহেই যথেষ্ট।

পৰিচ্ছেদ - ১০

৭১ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! (যুদ্ধ যাত্ৰাৰ আগে) নিজৰ সতৰ্কতামূলক সাজ-সৰঞ্জাম লোৱা, তাৰ পিছত বেলেগ বেলেগ দল হৈ ওলাই যোৱা অথবা আগবাঢ়ি যোৱা দলবদ্ধভাৱে।

৭২ আৰু প্ৰকৃততে তোমালোকৰ মাজত এনেকুৱা লোক আছে যি পাচত পৰি থাকে; তাৰ পিছত তোমালোকৰ ওপৰত যদি কোনো দুৰ্ঘটনা ঘটি যায় সি কয়— "আল্লাহে নিশ্চয় মোৰ ওপৰত অনুগ্ৰহ কৰিছে যে মই সিহঁতৰ লগত (এই দুৰ্দশাৰ) চাক্ষুষকাৰী নাছিলো।"

৭৩ আৰু যদি আল্লাহৰ ফালৰ পৰা তোমালোকৰ ওচৰত কৰুণাভাণ্ডাৰ আহি পৰে তেতিয়া, যেন তোমালোকৰ মাজত আৰু তাৰ মাজত কেনো বন্ধুত্বই নাছিল এনেভাৱে সি কৈ উঠে— "অস্ অস্! মই যদি সিহঁতৰ লগত থাকিলোহেঁতেন তেন্তে বিৰাট সাফল্যত সফলকাম হ'ব পাৰিলোহেঁতেন।"

৭৪ এতেকে (কেৱল) এওঁলোকেই আল্লাহৰ পথত যুদ্ধ কৰক যিসকলে এই দুনিয়াৰ জীৱন পৰকালৰ কাৰণে বিক্ৰয় কৰি দিয়ে। আৰু যি কোনোবাই আল্লাহৰ পথত যুদ্ধ কৰে, তেওঁ নিহত হওক বা বিজয়ী হওক শীঘ্ৰেই তেওঁক আমি দিম বিৰাট পুৰস্কাৰ।

৭৫ আৰু তোমালোকৰ (এনে কাৰণ) কি আছে যে তোমালোকে আল্লাহৰ পথত যুদ্ধ নকৰিবা, অথচ পুৰুষবিলাকৰ মাজৰ দুৰ্বলবিলাকে আৰু স্ত্ৰীলোকসকলে আৰু ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকে যিবিলাকে (অত্যাচাৰত জৰ্জৰিত) কৈছে! "আমাৰ প্ৰভু! আমাক (মক্কাৰ) এই বসতিৰ পৰা বাহিৰলৈ লৈ ব'লা যাৰ অধিবাসীবোৰ অত্যাচাৰী; আৰু তোমাৰ ওচৰৰ পৰা আমাৰ কাৰণে এজন ৰক্ষাকাৰী বন্ধু দিয়া, আৰু তোমাৰ ওচৰৰ পৰা আমাক দিয়া এজন সাহায্যকাৰী।"

৭৬ যিসকলে ঈমান আনিছে সেইসকলে যুদ্ধ কৰে আল্লাহৰ পথত, আৰু যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতে তাগুতৰ পথত যুদ্ধ কৰে; এতেকে চয়তানৰ সাঙ্গোপাঙ্গবোৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা। বাস্তৱতে চয়তানৰ চক্ৰান্ত চিৰ দুৰ্বল।

পৰিচ্ছেদ - ১১

৭৭ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি সিহঁতৰ ফালে চাই দেখা নাইনে যিসকলক কোৱা হৈছিল— "তোমালোকৰ হাত গুটিয়াই ৰাখা, আৰু নামায কায়েম কৰা, আৰু যাকাত আদায় কৰা।" কিন্তু যেতিয়া সিহঁতৰ নিমিত্তে যুদ্ধৰ বিধান দিয়া হ'ল তেতিয়া, আশ্চৰ্য! সিহঁতৰ একদলে মানুহক ভয় কৰিবলৈ ধৰিলে যেনে উচিত আছিল আল্লাহকহে ভয় কৰা,— অথবা তাতকৈও বেচি ভয়, আৰু ক'লে— "আমাৰ প্ৰভু! কিয়নো তুমি আমাৰ নিমিত্তে যুদ্ধৰ বিধান কৰিলা? তুমি আমাক অলপ কালৰ কাৰণে বিৰাম নিদিবানে?" (হে মুহাম্মদ-ছাঃ! সিহঁতক) কোৱা— "এই দুনিয়াৰ আয়োজন অলপ-অচৰপ, আৰু পৰকাল হৈছে যোনে (আল্লাহক) ভয় কৰে তাৰ কাৰণে উৎকৃষ্টতৰ। আৰু (কৰ্মফল দিয়াৰ বেলিকা) তোমালোকক অন্যায় কৰা নহ'ব খেজুৰ-বিচিৰ-পাতলা-পৰত পৰিমাণো।

৭৮ "য'তেই তোমালোক থাকা মৃত্যুৱে তোমালোকক ধৰিবই, যদিওবা তোমালোক মজবুত দুৰ্গত অৱস্থান কৰা।" আৰু যদি ভাল কিবা সিহঁতৰ প্ৰতি ঘটে সিহঁতে কয়— "এইটো আল্লাহৰ তৰফৰ পৰা।" আৰু যদি বেয়া কিবা সিহঁতৰ প্ৰতি ঘটে সিহঁতে কয়— "এইটো তোমাৰ ওচৰৰ পৰা।" তুমি কোৱা— "সকলোৱেই আল্লাহৰ ওচৰৰ পৰা।" কিন্তু কি হৈছে এই লোকবিলাকৰ, এইবিলাকে কথাখিনি বুজিবৰ কোনো চেষ্টা নকৰে?

৭৯ (হে মানৱ!) ভাল যিকিবা তোমাৰ ঘটে সেইটো কিন্তু আল্লাহৰ ফালৰ পৰা, আৰু বেয়া বিষয়ৰ পৰা যিকিবা তোমাৰ ঘটে সেইটো কিন্তু তোমাৰ নিজৰ পৰাই। আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) আমি তোমাক মানৱ সমাজৰ নিমিত্তে ৰছুলৰূপে পঠিয়াইছো। আৰু সাক্ষীৰূপে আল্লাহেই যথেষ্ট।

৮০ যি কোনোবাই ৰছুলৰ আজ্ঞা পালন কৰে তেওঁ অৱশ্যেই আল্লাহৰ আজ্ঞা পালন কৰে। আৰু যি কোনোবাই (ৰছুলৰ পথনিৰ্দেশৰ পৰা) উভতি যায়— আমি তেন্তে তোমাক সিহঁতৰ ওপৰত ৰক্ষাকৰ্তাৰূপে পঠোৱা নাই।

৮১ আৰু সিহঁতে কৈ ফুৰে— "আজ্ঞানুবৰ্তিতা", কিন্তু যেতিয়া সিহঁত তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা আঁতৰি যায়, সিহঁতৰ এদলে ৰাত্ৰিকালত কু-পৰামৰ্শ কৰে তুমি যি কৈছা তাৰ ওলোটাভাৱে। আৰু আল্লাহে লিখি ৰাখে যি সিহঁতে নিশাকালত মন্ত্ৰণা কৰে; এতেকে সিহঁতৰ পৰা ফিৰি যোৱা আৰু আল্লাহৰ ওপৰত ভৰসা কৰা। আৰু ৰক্ষাকাৰীৰূপে আল্লাহেই যথেষ্ট।

৮২ কি! সিহঁতে কি তেন্তে কুৰআন সম্বন্ধে চিন্তা নকৰে? বস্তুতঃ সেইটো যদি আল্লাহৰ পৰিৱৰ্তে অন্য কাৰোবাৰ ওচৰৰ পৰা (সংকলিত) হ'লহেঁতেন তেন্তে তাত নিশ্চয় সিহঁতে পালেহেঁতেন প্ৰচুৰ গৰমিল।

৮৩ আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ ওচৰত নিৰাপত্তাৰ অথবা ভয়ৰ কোনো বিষয় আহে, সিহঁতে সেইটো প্ৰচাৰ কৰে। আৰু যদি সিহঁতে সেইটো ৰছুলৰ আৰু সিহঁতৰ মাজৰে কৰ্তৃপক্ষৰ গোচৰলৈ আনিলেহেঁতেন তেন্তে সিহঁতৰ মাজৰ যিসকলক ইয়াৰ তদন্ত কৰাৰ কথা তেওঁলোকে সেইটো জানিব পাৰিলেহেঁতেন। আৰু যদি আল্লাহৰ কল্যাণ আৰু তেওঁৰ ৰহমত তোমালোকৰ ওপৰত নাথাকিলহেঁতেন তেনেহ'লে তোমালোকে অৱশ্যেই চয়তানৰ তাবেদাৰি কৰিলাহেঁতেন— অলপ (কেইজন) মানৰ বাহিৰে।

৮৪ এতেকে যুদ্ধ কৰা আল্লাহৰ পথত; (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তোমাৰ ওপৰত তোমাৰ নিজৰ বাহিৰে (আনৰ দায়িত্ব) চপোৱা হোৱা নাই, আৰু বিশ্বাসীসকলক (আত্মৰক্ষাৰ কাৰণে অস্ত্ৰ হাতত ল'বলৈ) উদ্বুদ্ধ কৰা। হ'ব পাৰে যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতৰ হিংস্ৰতা আল্লাহে বন্ধ কৰিব। আৰু আল্লাহ বিক্ৰমত কঠোৰতৰ, আৰু লক্ষণীয় শাস্তিদানত আৰু কঠোৰ।

৮৫ যি কোনোবাই ওকালতি কৰে সুন্দৰ ওকালতিত, তাৰ কাৰণে ভাগ থাকিব তাৰ পৰা; আৰু যি কোনোবাই ছোপাৰিচ কৰে বেয়া ওকালতিত, তাৰ কাৰণে (পাপৰ) বোজা থাকিব তাৰ পৰা। আৰু আল্লাহ হৈছে সকলো বিষয়ৰ নিয়ন্ত্ৰণকাৰী।

৮৬ আৰু যেতিয়া তোমালোকক প্ৰীতি-সম্ভাষণেৰে সম্ভাষিত কৰা হয় তেতিয়া তাতকৈয়ো ভাল সম্ভাষণ কৰা, নাইবা সেইটোহে ফিৰাই দিয়া। নিসন্দেহে আল্লাহ হৈছে সকলো বিষয়ৰ হিচাপ ৰক্ষক।

৮৭ আল্লাহ— তেওঁৰ বিনে কোনো উপাস্য নাই। তেওঁ নিশ্চয় তোমালোকক সমবেত কৰিব কিয়ামতৰ দিনত— কোনো সন্দেহ নাই তাত। আৰু কথা ৰখাৰ বেলিকা আল্লাহতকৈ কোন বেচি সত্যনিষ্ঠ?

পৰিচ্ছেদ - ১২

৮৮ তোমালোকৰ তেন্তে কি হৈছে যে মুনাফিকবিলাকৰ ক্ষেত্ৰত তোমালোক দুদল হৈছা, অথচ আল্লাহে সিহঁতক আঁতৰ কৰিছে, সিহঁতে (বিশ্বাসঘাতকতা কৰি) যি অৰ্জন কৰিছে সেইকাৰণে? তোমালোকে কি সেইজনক পথপ্ৰদৰ্শন কৰিব বিচৰা যিজনক আল্লাহে পথভ্ৰষ্ট হ'বলৈ দিছে? আৰু আল্লাহে যাক পথভ্ৰষ্ট হ'বলৈ দিয়ে তাৰ কাৰণে তুমি একোতেই পথ বিচাৰি নাপাবা।

৮৯ সিহঁতে বিচাৰে যে তোমালোকেও (—মুছলিমসকলেও) যেন অবিশ্বাস পোষণ কৰা যেনেকৈ সিহঁতে অবিশ্বাস কৰে, যাতে তোমালোক সকলোৱেই একে ধৰনৰ হ'ব পাৰা। সেইদেখি সিহঁতৰ মাজৰ পৰা কাকোৱেই বন্ধু বুলি নলবা যেতিয়ালৈকেনেকি সিহঁতেও আল্লাহৰ পথত গৃহত্যাগ কৰে। কিন্তু সিহঁত যদি (শত্ৰুতাত) উভতি যায় তেনেহ'লে সিহঁতক ধৰা আৰু বধ কৰা য'তেই সিহঁতক পোৱা; আৰু সিহঁতৰ পৰা কাকোৱেই মুৰব্বীৰূপে নল'বা, আৰু সাহায্যকাৰীৰূপেও নহয়,—

৯০ সিহঁতক এৰি যিবিলাকে এনে লোকবিলাকৰ সৈতে দল বান্ধে যিবিলাকৰ মাজত আৰু তোমালোকৰ মাজত (শান্তিৰক্ষাৰ) অঙ্গীকাৰ ৰৈছে, অথবা (যিবিলাক) তোমালোকৰ ওচৰলৈ (বশ্যতাস্বীকাৰ কৰি) আহে— যিবিলাকৰ হৃদয় সংকুচিত হৈছে তোমালোকৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ অথবা সিহঁতৰ লোকবিলাকৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ। আৰু যদি আল্লাহে ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন তেন্তে তেওঁ তোমালোকৰ ওপৰত সিহঁতক বলীয়ান্ কৰিলেহেঁতেন, তাৰ ফলত সিহঁতে নিশ্চয় তোমালোকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলেহেঁতেন। কাজেই যদি সিহঁতে তোমালোকৰ পৰা আঁতৰি যায় আৰু তোমালাকৰ সৈতে যুদ্ধ নকৰে, বৰঞ্চ তোমালোকৰ প্ৰতি শান্তি-চুক্তি দাঙি ধৰে, তেনেহ'লে সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে (সংগ্ৰামৰ) কোনো পথ তোমালোকৰ কাৰণে আল্লাহে নিৰ্ধাৰণ কৰা নাই।

৯১ তোমালোকে অন্যবিলাককো পাবা যিবিলাকে বিচাৰে তোমালোকৰ পৰা নিৰাপদে আৰু সিহঁতৰ লোকবিলাকৰ পৰাও নিৰাপদে থাকিবলৈ। (কিন্তু) যেতিয়াই (মুছলিমৰ প্ৰতি) বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিবলৈ সিহঁতক ওলোটাই নিয়া হয় সিহঁতে তাতে মগ্ন হয়; গতিকে সিহঁতে যদি তোমালোকৰ (বিৰুদ্ধাচৰণৰ) পৰা আঁতৰি নাযায়, বা তোমালোকৰ প্ৰতি শান্তি-চুক্তি পেশ নকৰে, বা সিহঁতৰ হাত (অস্ত্ৰ ধাৰণৰ পৰা) চপাই নাৰাখে, তেন্তে সিহঁতক ধৰা আৰু সিহঁতক হত্যা কৰা য'তেই সিহঁতক পোৱা। আৰু এইবিলাকেই— ইহঁতৰ বিৰুদ্ধে (যুদ্ধ কৰিবলৈ) তোমালোকক আমি স্পষ্ট কৰ্তৃত্ব দিছো।

পৰিচ্ছেদ - ১৩

৯২ আৰু এজন মুমিনৰ কাৰণে সঙ্গত নহয় যে ভুলবশতঃ আন এজন মুমিনক তেওঁ হত্যা কৰিব, আৰু যিকোনোবাই এজন মুমিনক ভুল কৰি হত্যা কৰিব তেনেহ'লে (সেইজনে) এজন মুমিন দাসক মুক্ত কৰিব লাগিব আৰু তাৰ লোকসকলক হত্যাৰ ক্ষতিপূৰণ আদায় কৰিব, যদিনা সিহঁতে (সেই ক্ষতিপূৰণ) দানৰূপে মাফ কৰি দিয়ে। কিন্তু যদি সেইজন তোমালোকৰ শত্ৰুপক্ষীয় দলৰ পৰা হয় আৰু সেইজন মুমিন হয় তেন্তে এজন মুমিন দাসক মুক্ত কৰিব লাগিব। আৰু যদি সেইজন এনে দলৰ লোক হয় যে তোমালোকৰ মাজত আৰু সিহঁতৰ মাজত (সহাৱস্থানৰ) অঙ্গীকাৰ ৰৈছে তেনেহ'লে তাৰ লোকসকলক হত্যাৰ ক্ষতিপূৰণ আদায় কৰিব লাগিব আৰু মুক্ত কৰিব লাগিব এজন মুমিন দাসক। কিন্তু যি (তেনে দাস বা দাসমুক্তিদানৰ অৰ্থ)

নাপায় তেন্তে (তাৰ কাৰণে) একেৰাহে দুমাহ ৰোযা— (এয়ে হৈছে) আল্লাহৰ পৰা প্ৰায়শ্চিত্ত। আৰু আল্লাহ হৈছে সৰ্বজ্ঞাতা, পৰমজ্ঞানী।

৯৩ আৰু যিয়ে ইচ্ছাকৃতভাৱে এজন মুমিনক হত্যা কৰে, তাৰ তেনেহ'লে পৰিণতি হৈছে জাহান্নাম, তাতে সি থাকিব দীৰ্ঘকাল, আৰু তাৰ ওপৰত আহিব আল্লাহৰ গযব আৰু তেওঁৰ লানৎ, আৰু তাৰ নিমিত্তে তেওঁ সাজু ৰাখিছে কঠোৰ শাস্তি।

৯৪ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! তোমালোকে যেতিয়া আল্লাহৰ পথত যাত্ৰা কৰা, তেতিয়া পৰিষ্কাৰ কৰি লোৱা (কোন কোন গোত্ৰ শত্ৰুভাৱাপন্ন), আৰু যিয়ে তোমালোকৰ প্ৰতি (ইছলামী প্ৰথাত) 'ছালাম' জনায় সেইজনক নক'বা— "তুমি মুমিন নোহোৱা।" তোমালোকে এই দুনিয়াৰ জীৱনৰ সম্পদকে বিচাৰিছানে (যেন যধে-মধে লোকক শত্ৰুপক্ষীয় ভাবি মাৰিবা আৰু তাৰ সা-সম্পত্তি আত্মসাৎ কৰিবা)? কিন্তু আল্লাহৰ ওচৰত আছে প্ৰচুৰ ধন-দৌলত। ইতিপূৰ্বে তোমালোকো এনেকুৱা (অবিশ্বাসী) আছিলা, কিন্তু আল্লাহে তোমালোকৰ হিত সাধন কৰিছে (বুলিয়েই তোমালোক মুছলিম হৈছা); গতিকে (কাৰোবাক আক্ৰমণ কৰাৰ আগতে) পৰিষ্কাৰ কৰি লোৱা (সেইজন শত্ৰু হয় নে নহয়)। তোমালোকে যি কৰা আল্লাহ নিশ্চয় তাৰ খবৰ ৰাখোঁতা।

৯৫ সমতুল্য নহয় মুমিনসকলৰ মাজৰ যিসকল (জিহাদৰ সময়ত) বহি-থকা লোক— কোনো ঘা-জখম নাথাকাতেও, আৰু যিসকল আল্লাহৰ পথত তেওঁলোকৰ ধন-সম্পত্তি আৰু নিজৰ জান-প্ৰাণ দি জিহাদকাৰী (বা সংগ্ৰামী)। নিজ নিজ সা-সম্পদ আৰু আপোন প্ৰাণ দি জিহাদকাৰীসকলক আল্লাহে মাহাত্ম্য দিছে বহি-থকা লোকসকলৰ ওপৰত পদমৰ্যাদাত। আৰু আল্লাহে সকলোকে কল্যাণদানৰ অঙ্গীকাৰ কৰিছে। আৰু মুজাহিদসকলক আল্লাহে মহাত্ম্য দিছে বহি-থকা লোকবিলাকতকৈ বিৰাট পুৰস্কাৰ দানেৰে—

৯৬ তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা বহুতো পদমৰ্যাদায়, আৰু পৰিত্ৰাণেৰে, আৰু করুণাধাৰাৰে। আৰু আল্লাহ হৈছে পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

পৰিচ্ছেদ - ১৪

৯৭ নিসন্দেহে ফিৰিশ্বতাসকলে যিসকলৰ মৃত্যু ঘটায় (আৰু) যিসকল আছিল নিজৰেই প্ৰতি অন্যায়কাৰী, তেওঁলোকে (অৰ্থাৎ ফিৰিশ্বতাসকলে, সিহঁতক) ক'ব— "তোমালোক কেনে অৱস্থাত পৰি ৰৈছিলা?" সিহঁতে ক'ব— "আমি দুনিয়াত দুৰ্বল আছিলো।" তেওঁলোকে ক'ব— "আল্লাহৰ পৃথিৱী প্ৰশস্ত নাছিলনে যাৰ ফলত তোমালোকে তাত হিজৰত কৰিব পাৰিলাহেঁতেন?" এতেকে এইবিলাক— ইহঁতৰ বাসস্থান হৈছে জাহান্নাম আৰু বেয়া সেই আশ্ৰয়স্থল;—

৯৮ হ'লেও পুৰুষবিলাকৰ আৰু স্ত্ৰীবিলাকৰ আৰু সতি-সন্ততিবিলাকৰ মাজৰ দুৰ্বল লোকবিলাক ব্যতীত, যিবিলাকৰ কোনো সামৰ্থ্য নিজৰ ক্ষমতাত নাই, আৰু যিবিলাকে পথ বিচাৰি পোৱা নাই;

৯৯ এতেকে এওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰত— আশা হৈছে যে আল্লাহে এওঁলোকক ক্ষমা কৰিব আৰু আল্লাহ হৈছে ক্ষমাশীল, পৰিত্ৰাণকাৰী।

১০০ আৰু যিয়েই আল্লাহৰ পথত হিজৰত কৰিব সি পৃথিৱীত পাব বহু আশ্ৰয়স্থল আৰু প্ৰাচুৰ্য! আৰু যি কোনোবাই তাৰ বাৰীঘৰৰ পৰা আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰছূলৰ কাৰণে হিজৰত কৰি ওলাই আহে, তাৰ পিছত মৃত্যুৱে তেওঁক গ্ৰাস কৰে, তেনেহ'লে তেওঁৰ প্ৰতিদান নিশ্চয় আল্লাহৰ ওচৰত মজুত ৰৈছে! আৰু আল্লাহ হৈছে (ত্ৰুটি-বিচ্যুতিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

পৰিচ্ছেদ - ১৫

১০১ আৰু যেতিয়া তোমালোকে পৃথিৱীত (ভ্ৰমণত) ওলাই যোৱা তেতিয়া তোমালোকৰ ওপৰত কোনো অপৰাধ নহয় যদি তোমালোকে নামাযত 'ক্বস্বৰ' (বা সংক্ষেপ) কৰা, যদি তোমালোকে আশঙ্কা কৰা যে যিসকলে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতে তোমালোকক আমনি কৰিব। নিসন্দেহে অবিশ্বাসীবিলাক হৈছে তোমালোকৰ প্ৰতি প্ৰকাশ্য শত্ৰু।

১০২ আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) যেতিয়া তুমি সিহঁতৰ মাজত (যুদ্ধক্ষেত্ৰত) অৱস্থান কৰা আৰু সিহঁতৰ লগতে (ঈমাম হৈ) নামাযত থিয় হোৱা, তেতিয়া সিহঁতৰ মাজৰ এদল তোমাৰ লগত (নামাযত) থিয় হওক আৰু (আনদলে) সিহঁতৰ অস্ত্ৰধাৰণ কৰক; কিন্তু যেতিয়া এওঁলোকে তোমাৰ সৈতে (প্ৰথম ৰাকাতৰ) সিজ্‌দা কৰিছে তেতিয়া এইসকল তোমাৰ পাচৰ পৰা আঁতৰি যাওক, আৰু অন্যদলে যিবিলাকে নামায পঢ়া নাই সেইবিলাক আগুৱাই আহক আৰু তোমাৰ লগত (জামাতত) নামায পঢ়ক, আৰু (যিসকলে প্ৰথম ৰাকাত তোমাৰ লগত পঢ়ি লৈছে) সেইসকলে সিহঁতৰ সতৰ্কতামূলক ব্যৱস্থা লওক আৰু নিজৰ অস্ত্ৰ গ্ৰহণ কৰক; কিয়নো যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতে বিচাৰে যে যদি তোমালোকে তোমালোকৰ অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ আৰু তোমালোকৰ মাল-আসবাব সম্বন্ধে অসাৱধান হোৱা তেন্তে সিহঁতে তোমালোকৰ ওপৰত একেজাপে জপিয়াই পৰিব। আৰু তোমালোকৰ ওপৰত অপৰাধ নহ'ব যদি তোমালোক বৰষুণত বিব্ৰত হোৱা অথবা তোমালোক অসুস্থ হোৱা, ফলত তোমালোকৰ অস্ত্ৰ ৰাখি দিয়া; কিন্তু তোমালোকে সতৰ্কতামূলক ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা। নিশ্চয় অবিশ্বাসীবিলাকৰ কাৰণে আল্লাহে তৈয়াৰ কৰিছে লাঞ্ছনাদায়ক শাস্তি।

১০৩ এতেকে যেতিয়া তোমালোকে নামায সম্পূৰ্ণ কৰা তেতিয়াও আল্লাহক স্মৰণ কৰিবা থিয় হৈ থাকি, আৰু বহা অৱস্থাত, আৰু তোমালোকৰ কাতি হৈ (শুই) থকা অৱস্থাত। কিন্তু যেতিয়া তোমালোকে নিৰাপত্তাবোধ কৰা তেতিয়া (পুৰাদস্তুৰ) নামায কায়েম কৰা। বাস্তৱতে নামায হৈছে মুমিনসকলৰ কাৰণে নিৰ্দিষ্ট সময়ত পালনীয় বিধান।

১০৪ আৰু (শত্ৰুপক্ষীয়) লোকবিলাকৰ অনুসন্ধানত শিথিল নহ'বা। যদি তোমালোকে ব্যথা পাই থাকা তেন্তে সিহঁতেও নিশ্চয় ব্যথা পাইছে যেনেকৈ

তোমালোকে ব্যথা পাইছা; আৰু তোমালোকে আল্লাহৰ পৰা যি (পুৰস্কাৰ) আশা কৰা সিহঁতে সেইটো আশা নকৰে। আৰু আল্লাহ হৈছে সৰ্বজ্ঞাতা, পৰম জ্ঞানী।

পৰিচ্ছেদ – ১৬

১০৫ নিসন্দেহে আমি তোমাৰ ওচৰত এই ধৰ্মগ্ৰন্থ অৱতাৰণ কৰিছো সত্যৰ সৈতে যেন তুমি মানুহৰ মাজত বিচাৰ কৰিব পাৰা আল্লাহে যি (পথ) তোমাক দেখুওৱাইছে তাৰ সাহায্যত। আৰু তুমি বিশ্বাসভঙ্গকাৰীবিলাকৰ পক্ষ সমৰ্থনকাৰী নহ'বা,—

১০৬ আৰু আল্লাহৰ ওচৰত পৰিত্ৰাণ খোজা। নিশ্চয় আল্লাহ হৈছে (পদস্খলনৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

১০৭ আৰু যিসকলে (অসদাচৰণৰ দ্বাৰা) নিজৰেই আত্মাক ফাঁকি দিয়ে সিহঁতৰ পক্ষে বিতৰ্ক নকৰিবা। প্ৰকৃততে আল্লাহে ভাল নাপায় তাক যি বিশ্বাসঘাতক, পাপাচাৰী।

১০৮ সিহঁতে (—মুনাফিকবিলাকে, নিজৰ কুকীৰ্তি) মানুহৰ পৰা লুকাব বিচাৰে, কিন্তু সিহঁতে (সেইবিলাক) লুকাব নোৱাৰে আল্লাহৰ পৰা, কাৰণ তেওঁ সিহঁতৰ লগত থাকে যেতিয়া সিহঁতে ৰাতি আলোচনা কৰে সেইবিলাক কথা যি তেওঁক খুচী নকৰে। আৰু সিহঁতে যি (ষড়যন্ত্ৰ) কৰে আল্লাহ তাৰ ঘেৰাওকাৰী।

১০৯ আহা ৰে! তোমালোকেই সেইবোৰ যিবিলাকে সিহঁতৰ পক্ষে এই দুনিয়াৰ জীৱনত বিতৰ্ক কৰিছা; কিন্তু কোনে আল্লাহৰ ওচৰত সিহঁতৰ পক্ষে খাটনি ধৰিব কিয়ামতৰ দিনা? অথবা কোন হ'ব সিহঁতৰ পক্ষে উকীল?

১১০ আৰু যিজনে কুকৰ্ম কৰে অথবা নিজৰ আত্মাৰ প্ৰতি জুলুম কৰে, তাৰ পাচত আল্লাহৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰে, সিজনে আল্লাহক পাব (ভুল-ভ্ৰান্তিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

১১১ আৰু যি কোনোবাই পাপ অৰ্জন কৰে (আৰু তাৰ বাবে অনুতাপ বোধ নকৰে) সি তেন্তে অৱশ্যে তাকে অৰ্জন কৰে নিজৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে। আৰু আল্লাহ হৈছে সৰ্বজ্ঞাতা, পৰম জ্ঞানী।

১১২ আৰু যিয়ে কোনো ত্ৰুটি বা পাপ অৰ্জন কৰে, তাৰ পাচত ইয়াৰ দ্বাৰা দোষাৰোপ কৰে নিৰ্দোষক, সি তেনেহ'লে নিশ্চয় বহন কৰিছে কলঙ্ক আৰোপৰ আৰু স্পষ্ট পাপৰ বোজা।

পৰিচ্ছেদ – ১৭

১১৩ আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) যদি তোমাৰ ওপৰত আল্লাহৰ কৃপা আৰু তেওঁৰ কৰুণা নাথাকিলহেঁতেন তেনেহ'লে সিহঁতৰ এদলে নিশ্চয় সংকল্প কৰিছিল তোমাক পথভ্ৰষ্ট কৰিবলৈ। কিন্তু সিহঁতে নিজৰ বাহিৰে কাকো পথভ্ৰান্ত নকৰে, আৰু সিহঁতে তোমাৰ একোৱেই ক্ষতি কৰিব নোৱাৰিব। আৰু আল্লাহে তোমাৰ ওচৰত নাযিল কৰিছে ধৰ্মগ্ৰন্থ আৰু জ্ঞান-বিজ্ঞান, আৰু তোমাক শিকাইছে যি তুমি নাজানিছিলা। আৰু তোমাৰ ওপৰত আল্লাহৰ কৃপা হৈছে অসীম।

১১৪ সিহঁতৰ বেচিভাগ গুপ্ত পৰামৰ্শত ভাল একোৱেই নাই তাৰ ক্ষেত্ৰৰ বাহিৰে যি নিৰ্দেশ দিয়ে দান-দক্ষিণাৰ অথবা শুভকামৰ অথবা মানুহৰ মাজত শান্তি প্ৰতিষ্ঠাৰ। আৰু যিজনে এই ধৰনৰ (ভাল-কামবিলাক) কৰে আল্লাহৰ সন্তুষ্টি কামনাৰ বাবে, তেন্তে তাক আমি দিম বিৰাট পুৰস্কাৰ।

১১৫ আৰু যিজনে ৰছুলৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰে (আল্লাহৰ) পথনিৰ্দেশ তাৰ ওচৰত সুস্পষ্ট হোৱাৰ পাচতো, আৰু অনুসৰণ কৰে মুমিনসকলৰ পথৰ পৰা ভিন্ন (পথ), আমি তাক ঘূৰাই আনিম সেই (জুইৰ) ফালে যি ফালে সি ঘূৰিছে, আৰু তাক প্ৰৱেশ কৰোৱাম জাহান্নামত। আৰু বেয়া সেই গন্তব্যস্থান।

পৰিচ্ছেদ – ১৮

১১৬ আল্লাহে নিশ্চয়ে ক্ষমা নকৰে তেওঁৰ সৈতে (কাৰোবাক) শ্বৰিক কৰা হওক, আৰু তাৰ বাহিৰে সকলো তেওঁ ক্ষমা কৰে যাৰ নিমিত্তে তেওঁ ইচ্ছা কৰে। আৰু যি কোনোবাই আল্লাহৰ সৈতে অংশীদাৰ কৰে সি নিশ্চয় বিপথগামী হয় সুদূৰ বিপথত।

১১৭ সিহঁতে তো আহ্বান কৰে তেওঁৰ (—আল্লাহৰ) পৰিৱৰ্তে কেৱল নাৰী মূৰ্তিবিলাকক, আৰু সিহঁতে আহ্বান কৰে কেৱল বিদ্ৰোহী চয়তানক,—

১১৮ তাক (—চয়তানক) আল্লাহে বঞ্চিত কৰিছে; আৰু সি কৈছিল— "মই নিশ্চয় তোমাৰ বান্দাসকলৰ এটি নিৰ্ধাৰিত অংশ (মোৰ অনুগামীৰূপে) গ্ৰহণ কৰিম;

১১৯ "আৰু মই নিশ্চয় সিহঁতক পথভ্ৰষ্ট কৰিম, আৰু সিহঁতৰ মাজত জগাম ব্যৰ্থ কামনা, আৰু সিহঁতক নিৰ্দেশ দিম— ফলত সিহঁতে গবাদি-পশুৰ কৰ্ণচ্ছেদ কৰিব, আৰু মই সিহঁতক আদেশ কৰিম— ফলত সিহঁতে আল্লাহৰ সৃষ্টি ওলোটাই-পালোটাই দিব।" আৰু যিয়ে আল্লাহৰ পৰিৱৰ্তে চয়তানক মুৰব্বী বুলি গ্ৰহণ কৰে সি নিশ্চয় ডাঙৰ লোকচানত ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'ব।

১২০ সি (—চয়তানে) সিহঁতক (মিছা) প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়ে আৰু সিহঁতৰ মাজত জগায় ব্যৰ্থ কামনা। আৰু চয়তানে কেৱল প্ৰৱঞ্চনা কৰাৰ বাহিৰে সিহঁতক অন্য প্ৰতিশ্ৰুতি নিদিয়ে।

১২১ এইবিলাকেই— ইহঁতৰ বাসস্থান হৈছে জাহান্নাম, আৰু তাৰ পৰা সিহঁতে কোনো নিষ্কৃতি নাপাব।

১২২ আৰু যিসকলে ঈমান আনিছে আৰু ভালকাম কৰিছে তেওঁলোকক আমি শীঘ্ৰেই প্ৰৱেশ কৰাম স্বৰ্গোদ্যানসমূহত, যিবোৰৰ তলেদি বৈ গৈছে নিজৰাবিলাক, তেওঁলোক তাতে থাকিব অনন্তকাল;— আল্লাহৰ এই অঙ্গীকাৰ ধ্ৰুৱসত্য। আৰু কোন বেচি সত্যবাদী আল্লাহতকৈ কথা ৰখাৰ ক্ষেত্ৰত?

১২৩ (হে মূৰ্তিপূজকগণ!) ই (পৰিণতি) তোমালোকে বিচৰা-অনুসৰি নহ'ব, আৰু গ্ৰন্থপ্ৰাপ্তসকলে বিচৰা অনুসৰিয়ো নহ'ব। যি কোনোবাই কুকৰ্ম কৰে তাক সেইটোৰেই প্ৰতিফল দিয়া হ'ব, আৰু তাৰ সপক্ষে সি আল্লাহৰ বাহিৰে নাপাব কোনো বন্ধু, না কোনো সহায়।

১২৪ আৰু যি কোনোবাই ভাল কাম কৰে, পুৰুষেই হওক বা নাৰী, আৰু সিজন যদি মুমিন হয়— এওঁলোকেই তেন্তে বেহেশ্বতত প্ৰৱেশ কৰিব, আৰু এওঁলোকক অন্যায় কৰা নহ'ব খেজুৰ গুটিৰ পাতল বাকলিৰ পৰিমাণো।

১২৫ আৰু (মুহাম্মদ-ছাঃ-ৰ দৰে) তেওঁতকৈ কোন বেচি ধৰ্মপৰায়ণ যি আল্লাহৰ ফালে নিজৰ মুখমণ্ডল সমৰ্পণ কৰিছে আৰু তেওঁ সৎকৰ্মী, আৰু যি একনিষ্ঠ ইব্ৰাহীম (আঃ)-ৰ ধৰ্মমত অনুসৰণ কৰে? আৰু আল্লাহে ইব্ৰাহীম (আঃ)-ক গ্ৰহণ কৰিছিল বন্ধুৰূপে।

১২৬ আৰু আল্লাহৰেই যিকিবা আছে মহাকাশমণ্ডলত আৰু যিকিবা আছে পৃথিৱীত। আৰু আল্লাহ হৈছে সকলোৰে পৰিবেষ্টনকাৰী।

পৰিচ্ছেদ - ১৯

১২৭ আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) নাৰীসকলৰ সম্বন্ধে সিহঁতে তোমাৰ ওচৰত ব্যৱস্থা বিচাৰে। তুমি কোৱা— "আল্লাহে সিহঁতৰ সম্বন্ধে তোমালোকৰ ওচৰত বিচাৰ-ব্যৱস্থা দিছে, আৰু যি তোমালোকৰ ওচৰত কিতাপখনত পাঠ কৰা হৈছে এতীম নাৰীসকলৰ সম্বন্ধে, যিবিলাকক তোমালোকে দিবলৈ নিবিচাৰা সিহঁতৰ নিমিত্তে নিৰ্ধাৰিত প্ৰাপ্য, অথচ তোমালোকে ইচ্ছা কৰা যে সিহঁতক তোমালোকে বিয়া কৰিবা; আৰু (ব্যৱস্থা দিছে) সন্তান-সন্ততিৰ মাজৰ দুৰ্বলবিলাকৰ সম্বন্ধে; আৰু যেন এতীমবিলাকৰ প্ৰতি ন্যায়বিচাৰ কৰাটো তোমালোকে প্ৰতিষ্ঠা কৰা।" আৰু ভাল বিষয়ৰ যিকিবা তোমালোকে কৰা, নিশ্চয় আল্লাহ সেইসম্বন্ধে হৈছে সৰ্বজ্ঞাতা।

১২৮ আৰু যদি কোনো নাৰীয়ে নিজৰ স্বামীৰ ফালৰ পৰা আশঙ্কা কৰে দুৰ্ব্যৱহাৰ অথবা বৰ্জন, তেন্তে সিহঁত দুয়োৰে দোষ নহ'ব যদি সিহঁতে উভয়ৰ মাজত বুজাপৰা কৰি পুনৰ্মিলন ঘটাব পাৰে। আৰু আপোচ-মীমাংসা কল্যাণকৰ। আৰু (মানুহৰ) মনৰ মাজত বৰ্তমান থাকে লালচা। আৰু যদি তোমালোকে (পৰস্পৰৰ প্ৰতি) ভাল কৰা আৰু (আল্লাহকে) ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰা, তেন্তে নিসন্দেহে তোমালোকে যি কৰা সেইসম্বন্ধে আল্লাহ হৈছে চিৰ ওৱাকিফহাল।

১২৯ আৰু তোমালোকৰ সাধ্য নাই যে তোমালোকে স্ত্ৰীবিলাকৰ মাজত সমব্যৱহাৰ কৰিবা, যদিও তোমালোকে আকাঙ্খা কৰা; কিন্তু (কাৰোৰ প্ৰতি) বীতৰাগ নহ'বা পুৰাপুৰি বিৰাগ ভাজনত, যাৰ ফলত তাইক পেলাই ৰাখা ওলমি থকা অৱস্থাত। আৰু যদি তোমালোকে আপোচ কৰা আৰু (আল্লাহক) ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰা, তেন্তে নিশ্চয় আল্লাহ হৈছে (ভুল-ত্ৰুটিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

১৩০ আৰু যদি সিহঁত দুয়ো বিচ্ছিন্ন হয়, আল্লাহে সিহঁতৰ উভয়কে সমৃদ্ধ কৰিব তেওঁৰ প্ৰাচুৰ্যৰ পৰা। আৰু আল্লাহ হৈছে অশেষ দাতা, পৰম জ্ঞানী।

১৩১ আৰু যিকিবা আছে মহাকাশমণ্ডলত আৰু যিকিছু আছে পৃথিৱীত সেই সকলোৰেই আল্লাহৰ। আৰু আমি নিশ্চয় নিৰ্দেশ দিছিলো তোমালোকৰ আগতে যিসকলক ধৰ্মগ্ৰন্থ দিয়া হৈছিল সেইসকলক আৰু তোমালোককো যেন তোমালোকে আল্লাহক ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰিবা। কিন্তু যদি তোমালোকে অবিশ্বাস পোষণ কৰা তেন্তে (জানি ৰাখা—) প্ৰকৃততে আল্লাহৰেই যিকিবা আছে মহাকাশমণ্ডলত আৰু যিকিছু আছে পৃথিৱীত। আৰু আল্লাহ হৈছে মহাধনাঢ্য, পৰম প্ৰশংসিত।

১৩২ আৰু আল্লাহৰেই যিকিবা আছে মহাকাশমণ্ডলত আৰু যিকিছু আছে পৃথিৱীত। আৰু (সমস্ত সৃষ্টিৰ) কাৰ্যনিৰ্বাহকৰূপে আল্লাহেই যথেষ্ট।

১৩৩ হে (অবিশ্বাসী) লোকবিলাক! যদি তেওঁ ইচ্ছা কৰে তেন্তে তেওঁ তোমালোকক আঁতৰাই দিব পাৰে আৰু (আল্লাহৰ অনুগামী) অন্যলোকক লৈ আহিব পাৰে। আৰু আল্লাহ এই বিষয়ত হৈছে অসীম ক্ষমতাশালী।

১৩৪ যি কোনোবাই এই দুনিয়াৰ পুৰস্কাৰ কামনা কৰে (সি জানি ৰাখক যে) আল্লাহৰ ওচৰত তেন্তে ৰৈছে ইহজগতৰ আৰু পৰকালৰ পুৰস্কাৰ। আৰু আল্লাহ হৈছে সৰ্বশ্ৰোতা, সৰ্বদ্ৰষ্টা।

পৰিচ্ছেদ - ২০

১৩৫ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! তোমালোক (ইছলামী) ন্যায়বিচাৰৰ দৃঢ়প্ৰতিষ্ঠাতা হোৱা, আল্লাহৰ উদ্দেশ্যে সাক্ষ্যদাতা হোৱা, যদিওবা সেইটো তোমালোকৰ নিজৰেই বিৰুদ্ধে যায়, অথবা পিতা-মাতাৰ আৰু আত্মীয়-স্বজনৰ (বিৰুদ্ধেও যায়); সি ধনীয়েই হওক অথবা গৰীব। গতিকে কামনাৰ অনুসৰণ নকৰিবা যেন তোমালোকে সততা অৱলম্বন কৰা। আৰু যদি তোমালোকে (সাক্ষ্য) বিকৃত কৰা অথবা (হক্‌কথা প্ৰকাশ নকৰি) ফিৰি যোৱা, তেন্তে তোমালোকে যি কৰা আল্লাহ নিশ্চয় তাৰ পূৰ্ণ ওৱাকিফহাল।

১৩৬ হেৰা যিসকলে (এৰা-ধৰাকৈ) ঈমান আনিছা! তোমালোকে বিশ্বাস স্থাপন কৰা আল্লাহত আৰু তেওঁৰ ৰছূলত, আৰু ধৰ্মগ্ৰন্থখনত যি তেওঁ নাযিল কৰিছে তেওঁৰ ৰছূলৰ উপৰত, আৰু যি ধৰ্মগ্ৰন্থ তেওঁ অৱতাৰণ কৰিছিলে ইয়াৰ আগেয়ে। আৰু যি কোনোবাই অবিশ্বাস কৰে আল্লাহত, আৰু তেওঁৰ ফিৰিশ্বতাসকলত, আৰু তেওঁৰ ধৰ্মগ্ৰন্থসমূহত, আৰু তেওঁৰ ৰছূলসকলত, আৰু আখেৰাতৰ দিনত, সি তেনেহলে নিশ্চয় গুচি গৈছে সুদূৰ বিপথত।

১৩৭ নিসন্দেহে যিবিলাকে (এবাৰ) ঈমান আনে তাৰ পাচত অবিশ্বাস পোষণ কৰে, পুনৰায় ঈমান আনে আৰু আকৌ অবিশ্বাস কৰে, তাৰ পিছত অবিশ্বাস বঢ়াই লৈ যায়— সিহঁতক পৰিত্ৰাণ কৰাৰ কাৰণে আল্লাহ নহয়, আৰু নহয় সিহঁতক সৎপথে পৰিচালিত কৰাৰ কাৰণেও।

১৩৮ মুনাফিকবিলাকক সুসংবাদ দিয়া যে সিহঁতৰ কাৰণে নিশ্চয় ৰৈছে ব্যথাদায়ক শাস্তি—

১৩৯ —যিবিলাকে অবিশ্বাসীবিলাকক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰে বিশ্বাসীসকলক এৰি দি। সিহঁতে সিহঁতৰ ওচৰত মান-সন্মান বিচাৰেনে? তেন্তে বাস্তৱতে মান-সন্মান সকলোখিনি আল্লাহৰ ওচৰতে।

১৪০ আৰু নিশ্চয় তোমালোকৰ ওচৰত তেওঁ কিতাপখনত নাযিল কৰিছে যে যেতিয়া তোমালোকে শুনা আল্লাহৰ আয়াতসমূহ অবিশ্বাস কৰা হৈছে আৰু সেইবিলাকক বিদ্ৰূপ কৰা হৈছে তেতিয়া সিহঁতৰ লগত বহি নাথাকিবা যেতিয়ালৈকেনেকি সিহঁতে অইন কোনো প্ৰসঙ্গত প্ৰৱেশ কৰে, (তোমালোক যদি সিহঁতৰ সৈতে বহি থাকা) তেনেহলে তোমালোকে দৰাচলতে সিহঁতৰ দৰে হ'বা। নিসন্দেহে আল্লাহে মুনাফিকবিলাকক আৰু অবিশ্বাসীবোৰক সন্মিলিতভাৱে একত্ৰিত কৰিবলৈ গৈছে জাহান্নামত,—

১৪১ যিবিলাকে প্ৰতীক্ষা কৰি থাকে তোমালোকৰ (মূৰত কুঠাৰ মৰাৰ) কাৰণে, তাৰ পাচত যদি আল্লাহৰ পৰা তোমালোকৰ প্ৰতি বিজয় আহে তেন্তে সিহঁতে কয়— "আমি তোমালোকৰ লগত নাছিলোনে?" আৰু যদি অবিশ্বাসীবিলাকৰ কাৰণে (বিজয়ৰ) ভাগ পৰে তেন্তে সিহঁতে কয়— "আমি তোমালোকৰ ওপৰত আধিপত্য ৰখা নাছিলোনে, আৰু মুমিনবিলাকৰ পৰা তোমালোকক ৰক্ষা কৰা নাই জানো?" সেই কাৰণে আল্লাহে কিয়ামতৰ দিনা তোমালোকৰ মাজত বিচাৰ কৰিব (কোন দুমুখীয়া সাপ আছিল)। আৰু আল্লাহে কেতিয়াও অবিশ্বাসীবিলাকক মুমিনসকলৰ ওপৰত পথ কৰি নিদিয়ে।

পৰিচ্ছেদ - ২১

১৪২ মুনাফিকবিলাকে প্ৰকৃততে আল্লাহক ফাঁকি দিবলৈ বিচাৰে; কিন্তু তেৱেঁই সিহঁতক ফাঁকিদিওঁতা। আৰু যেতিয়া সিহঁত নামাযত থিয় হয়, সিহঁত থিয় দিয়ে অমনোযোগিতাৰ সৈতে, লোকক সিহঁতে দেখুৱাবলৈ; আৰু সিহঁতে আল্লাহক স্মৰণ নকৰে নামমাত্ৰ ব্যতিৰেকে;

১৪৩ সিহঁতে ইয়াৰ মাজত দুলিছে— এইফালেও সিহঁত নহয়, সেইফালেও সিহঁত নহয়। আৰু যাক আল্লাহে বিপথে চলিব দিয়ে (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি তাৰ কাৰণে কেতিয়াও পথ নাপাবা।

১৪৪ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! তোমালোকে মুমিনসকলক বাদ দি অবিশ্বাসীবিলাকক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ নকৰিবা; তোমালোকে বিচৰানে যে তোমালোকে আল্লাহৰ ওচৰত তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে স্পষ্ট কৰ্তৃত্ব দিবা?

১৪৫ নিসন্দেহে মুনাফিকবোৰ (দুযখৰ) জুইৰ নিম্নতম গহ্বৰত থাকিব, আৰু তুমি সিহঁতৰ নিমিত্তে কেতিয়াও নাপাবা কোনো সহায়—

১৪৬ সিহঁতৰ ব্যতিৰেকে যিবিলাকে তওবা কৰে আৰু (নিজকে) শুধৰায়, আৰু আল্লাহকে দৃঢ়ভাৱে সাৱটি ধৰে, আৰু সিহঁতৰ ধৰ্মকে আল্লাহৰ নিমিত্তে বিশুদ্ধ কৰে,— সিহঁতেই তেন্তে মুমিনসকলৰ সৈতে থাকিব, আৰু শীঘ্ৰেই আল্লাহে মুমিনসকলকে দি আছে এক বিৰাট পুৰস্কাৰ।

১৪৭ তোমালোকৰ শাস্তিৰ দ্বাৰা আল্লাহে কি কৰিব, যদি তোমালোক কৃতজ্ঞ হোৱা আৰু বিশ্বাস স্থাপন কৰা। আৰু আল্লাহ হৈছে গুণগ্ৰাহী, সৰ্বজ্ঞাতা।

৬ষ্ঠ পাৰা

১৪৮ আল্লাহে ভাল নাপায় প্ৰকাশ্যে বেয়া বাক্যালাপ; হলেও যাক জুলুম কৰা হৈছে তাক বাদ দি। আৰু আল্লাহ হৈছে সৰ্বশ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

১৪৯ যদি তোমালোকে ভাল কিবা প্ৰকাশ্যভাৱে কৰা, অথবা সেইটো গোপনে ৰাখা, অথবা ক্ষমা কৰি দিয়া বেয়াখিনিক, তেনেহলে নিসন্দেহে আল্লাহ হৈছে (দোষ-ত্ৰুটিৰ পৰা) সদায় ক্ষমাশীল, পৰম শক্তিমান।

১৫০ নিশ্চয় যিসকলে অবিশ্বাস পোষণ কৰে আল্লাহত আৰু তেওঁৰ ৰছুলসকলত, আৰু যিসকলে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰছুলসকলৰ মাজত পাৰ্থক্য কৰিব বিচাৰে, আৰু সিহঁতে কয়— "আমি ঈমান আনিছো কেইজনমানৰ প্ৰতি আৰু অস্বীকাৰ কৰিছো কেইজনক", আৰু যিসকলে বিচাৰে ইয়াৰ মাজত এটি পথ লবলৈ,—

১৫১ এইবিলাক নিজেই হৈছে প্ৰকৃত অবিশ্বাসী; আৰু আমি অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে তৈয়াৰ কৰিছো লাঞ্ছনাদায়ক শাস্তি।

১৫২ আৰু যিসকলে ঈমান আনে আল্লাহত আৰু তেওঁৰ ৰছুলসকলত, আৰু তেওঁলোকৰ কোনোজনৰ মাজত পাৰ্থক্য নকৰে; এওঁলোকেই— এওঁলোকৰ পুৰস্কাৰ শীঘ্ৰেই এওঁলোকক দিয়া হ'ব। আৰু আল্লাহ হৈছে (ত্ৰুটি-বিচ্যুতিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

পৰিচ্ছেদ - ২২

১৫৩ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) গ্ৰন্থপ্ৰাপ্তসকলে তোমাক প্ৰশ্ন কৰে, তুমি আকাশৰ পৰা সিহঁতৰ ওচৰলৈ ধৰ্মগ্ৰন্থ অৱতাৰণ কৰা; এইদৰেই সিহঁতে মূছা (আঃ)-ৰ ওচৰত প্ৰশ্ন কৰিছিল ইয়াতকৈ ডাঙৰ কিবা— যেতিয়া সিহঁতে কৈছিল— "আল্লাহক আমাক দেখুওৱা প্ৰকাশ্যভাৱে।" সেইকাৰণে বজ্ৰধ্বনি সিহঁতক আগুৰি ধৰিলে সিহঁতৰ অন্যায়ৰ কাৰণে। পিছত আকৌ সিহঁতে দামুৰিটোক গ্ৰহণ কৰিছিল (দেৱতাৰূপে) সিহঁতৰ ওচৰলৈ (আল্লাহসম্বন্ধে) স্পষ্ট নিদৰ্শনাৱলী অহাৰ পাচতো; কিন্তু আমি সেইখিনিও মাফ কৰিলো। আৰু আমি মূছা (আঃ)-ক দিছিলো স্পষ্ট কৰ্তৃত্ব।

১৫৪ আৰু আমি সিহঁতৰ ওপৰত তুলিছিলো (সিনাই) পৰ্বত সিহঁতৰ অঙ্গীকাৰৰ সময়ত, আৰু সিহঁতক কৈছিলো— "(শিত্তিমৰ) দুৱাৰেদি প্ৰৱেশ কৰা নতশিৰে।" আৰু সিহঁতক কৈছিলো— "ছাব্বাথ-ৰ নিয়ম লঙঘন নকৰিবা।" আৰু সিহঁতৰ পৰা আমি গ্ৰহণ কৰিছিলো সুদৃঢ় অঙ্গীকাৰ।

১৫৫ কিন্তু (আল্লাহৰ গযব সিহঁতে অৰ্জন কৰিছিল) সিহঁতৰ অঙ্গীকাৰ সিহঁতে ভাঙি দিয়াৰ ফলত, আৰু আল্লাহৰ নিৰ্দেশৰ প্ৰতি সিহঁতৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে, আৰু নবীসকলক অনাহকতে হত্যা কৰিবলৈ যোৱাৰ কাৰণে, আৰু সিহঁতে কোৱাৰ কাৰণে— "আমালোকৰ হৃদয় হ'ল গেলাফ।" নহয়, আল্লাহে সিহঁতৰ ওপৰত চীল মাৰি দিছে সিহঁতৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে; সেইকাৰণে সিহঁতে ঈমান নানে অলপসংখ্যকৰ বাহিৰে;

১৫৬ আৰু (আল্লাহ আৰু ৰছুলসকলৰ প্ৰতি) সিহঁতৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে আৰু মৰিয়মৰ বিৰুদ্ধে সিহঁতৰ জঘন্য কুচ্ছা ৰটনাৰ কাৰণে;

১৫৭ আৰু সিহঁতৰ কোৱাৰ কাৰণে— "আমি নিশ্চয় হত্যা কৰিছো মছীহক"— মৰিয়মৰ পুত্ৰ ঈছা (আৰু) আল্লাহৰ ৰছুল; আৰু (প্ৰকৃত ঘটনা এই যে) সিহঁতে তেওঁক হত্যা কৰা নাই আৰু ক্ৰুচত মাৰাও নাই, কিন্তু সিহঁতৰ ওচৰত তেওঁক (মৃতৰ নিচিনা) প্ৰতীয়মান কৰা হৈছিল। আৰু প্ৰকৃততে যিবিলাকে এই বিষয়ত ভিন্নমত পোষণ কৰিছিল সিহঁতে অৱশ্যে তেওঁৰ সম্বন্ধে সন্দেহৰ মাজত আছিল। (ঈছা-আঃ-ৰ মুক্তি লাভৰ) এই বিষয়ে সিহঁতৰ কোনো জ্ঞান নাই অনুমানৰ অনুসৰণৰ বাহিৰে। আৰু এইটো সুনিশ্চিত যে সিহঁতে তেওঁক হত্যা কৰা নাই,—

১৫৮ পক্ষান্তৰে আল্লাহে তেওঁক নিজৰ পিনে উন্নীত কৰিছে। আৰু আল্লাহ হৈছে মহাশক্তিশালী, পৰম জ্ঞানী।

১৫৯ আৰু গ্ৰন্থপ্ৰাপ্তসকলৰ মাজত এনে কোনো নাই যিজনে ইয়াত বিশ্বাস নকৰিব সেইজনৰ মৃত্যুৰ পূৰ্বে। আৰু কিয়ামতৰ দিনা তেওঁ হ'ব সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্যদাতা।

১৬০ তাৰ পিছত যিবিলাকে ইহুদীমত পোষণ কৰে সিহঁতৰ অন্যায় আচৰণৰ ফলত আমি সিহঁতৰ নিমিত্তে হাৰাম কৰিছো কিছু পবিত্ৰ বস্তু, যিবিলাক সিহঁতৰ কাৰণে হালাল আছিল, আৰু বহুতক আল্লাহৰ পথৰ পৰা সিহঁতৰ প্ৰতিৰোধ কৰাৰ কাৰণে;—

১৬১ আৰু সিহঁতে সুদ লোৱাৰ বাবে, যদিও সিহঁতক সেইটো নিষেধ কৰা হৈছিল, আৰু লোকৰ সম্পত্তি অন্যায়ভাৱে সিহঁতৰ গ্ৰাস কৰাৰ কাৰণে, আৰু সিহঁতৰ মাজৰ অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে আমি তৈয়াৰী কৰিছো ব্যথাদায়ক শাস্তি।

১৬২ কিন্তু সিহঁতৰ মাজৰ যিসকল জ্ঞানত দৃঢ়-প্ৰতিষ্ঠিত আৰু মুমিনসকল, তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰে তোমাৰ ওচৰত যি অৱতাৰণ কৰা হৈছে আৰু যি তোমাৰ আগে অৱতীৰ্ণ হৈছিল তাত, আৰু যিসকলে নামায কায়েম কৰে আৰু যাকাত আদায় কৰে, আৰু যিসকলে আল্লাহৰ প্ৰতি আৰু আখেৰাতৰ দিনত বিশ্বাস স্থাপন কৰে,— এওঁলোকেই, এওঁলোকক আমি শীঘ্ৰেই দিম বিৰাট পুৰস্কাৰ।

পৰিচ্ছেদ - ২৩

১৬৩ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) নিসন্দেহে আমি তোমাৰ ওচৰত প্ৰত্যাদেশ পঠিয়াইছো যেনেকৈ আমি প্ৰত্যাদেশ দিছিলো নূহ (আঃ)-ক আৰু তেওঁৰ পৰৱৰ্তী নবীসকলক, আৰু আমি প্ৰত্যাদেশ পঠিয়াইছো ইব্ৰাহীম (আঃ)-লৈ, আৰু ইছমাইল (আঃ) আৰু ইছহাক (আঃ) আৰু ইয়াকুব (আঃ)-লৈ, আৰু গোত্ৰবিলাকলৈ, আৰু ঈছা (আঃ) আৰু আইয়ুব (আঃ) আৰু ইউনুছ (আঃ)-লৈ আৰু হাৰুন আৰু ছুলাইমান (আঃ)-লৈ, আৰু আমি দাউদ (আঃ)-ক দিছিলো যবুৰ;—

১৬৪ আৰু (প্ৰত্যাদেশ পঠিয়াইছিলো) ৰছুলসকলক যিসকলৰ কথা ইতিপূৰ্বে তোমাৰ ওচৰত বৰ্ণনা কৰিছো আৰু ৰছুলসকলক যিসকলৰ বিষয়ে তোমাৰ ওচৰত উল্লেখ কৰা নাই;— আৰু আল্লাহে মূছা (আঃ)-ৰ সৈতে কৰিছিলে কথা-বতৰা;—

১৬৫ (আৰু পঠিয়াইছিলো এই) ৰছুলসকলক সুসংবাদদাতাৰূপে, আৰু সাৱধানকাৰীৰূপে, যাতে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মানুহৰ কোনো অজুহাত থাকিব নোৱাৰে ৰছুলসকলৰ (আগমনৰ) পাচত। আৰু আল্লাহ হৈছে মহাশক্তিশালী, পৰম জ্ঞানী।

১৬৬ কিন্তু আল্লাহে সাক্ষ্য দিছে যি (কুৰআন) তোমাৰ ওচৰত তেওঁ অৱতাৰণ কৰিছে তাৰ দ্বাৰা যে তেওঁ সেইখন নাযিল কৰিছে তেওঁৰ জ্ঞানৰ সৈতে, আৰু ফিৰিশ্বতাসকলেও সাক্ষ্য দিছে। আৰু সাক্ষীৰূপে আল্লাহেই যথেষ্ট।

১৬৭ বাস্তৱিকতে যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে আৰু (মানুহক) আল্লাহৰ পথৰ পৰা আঁতৰাই ৰাখে, সিবিলাকে নিশ্চয় পথ হেৰুৱাই গৈছে সুদূৰ বিপথত।

১৬৮ দৰাচলতে যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে আৰু অন্যায় কৰে, সিহঁতৰ পৰিত্ৰাণৰ কাৰণে আল্লাহে দায়িত্ব লোৱা নাই, আৰু সিহঁতক কোনা গতিপথত পৰিচালিত কৰাৰ কাৰণেও নহয়,—

১৬৯ কেৱল জাহান্নামৰ পথৰ বাদে; সিহঁতে তাতে থাকিব দীৰ্ঘকাল। আৰু আল্লাহৰ পক্ষে এইটো হৈছে সহজ।

১৭০ হেৰা মানৱ সমাজ! নিশ্চয় ৰছুল (মুহাম্মদ-ছাঃ) তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা সত্য (বাণী) সহ, এতেকে ঈমান আনা, তোমালোকৰ পক্ষে (সেইটো) মঙ্গলজনক। কিন্তু যদি তোমালোকে অবিশ্বাস পোষণ কৰা তেন্তে (জানি ৰাখা—) নিসন্দেহে আল্লাহৰেই যিকিবা আছে মহাকাশমণ্ডলত আৰু পৃথিৱীত। আৰু আল্লাহ হৈছে সৰ্বজ্ঞাতা, পৰমজ্ঞানী।

১৭১ হে গ্ৰন্থপ্ৰাপ্ত লোকসকল! তোমালোকৰ ধৰ্মত সীমা লঙঘন নকৰিবা, আৰু আল্লাহ সম্পৰ্কে সত্যৰ বাহিৰে অন্য কথা নকবা। নিসন্দেহে মছীহ—

মৰিয়মপুত্ৰ ঈছা হৈছে আল্লাহৰ এজন ৰছুল, আৰু তেওঁৰ কলিমাহ যিটো তেওঁ মৰিয়মৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিলে, আৰু তেওঁৰ পৰা অহা ৰূহ, গতিকে ঈমান আনা আল্লাহৰ প্ৰতি আৰু তেওঁৰ ৰছুলসকলৰ প্ৰতি, আৰু নকবা— “তিনিজন”; ৰ’বা— তোমালোকৰ কাৰণে (সেইটো) মঙ্গলজনক। নিশ্চয়কৈ আল্লাহ হৈছে একক উপাস্য। সমস্ত মহিমা তেওঁৰেই যে তেওঁৰ কোনো পুত্ৰ থাকিব পাৰে! যিকিবা আছে মহাকাশমণ্ডলত আৰু যিকিছু আছে পৃথিৱীত সেই সকলো তেওঁৰ। আৰু ৰক্ষাকাৰীৰূপে আল্লাহেই যথেষ্ট।

পৰিচ্ছেদ - ২৪

১৭২ মছীহে কেতিয়াও কুণ্ঠাবোধ নকৰে আল্লাহৰ বান্দা হ’বলৈ, আৰু (আল্লাহৰ) সান্নিধ্যত থকা ফিৰিশ্বতাসকলেও নকৰে। আৰু যি কোনোবাই তেওঁৰ সেৱাত কুণ্ঠাবোধ কৰে আৰু অহংকাৰ কৰে, তেওঁ তেনেহ’লে সিহঁতক তেওঁৰ ফাললৈ একত্ৰিত কৰিব একগোটত।

১৭৩ গতিকে যি সকলে ঈমান আনে আৰু ভাল কাম কৰে তেওঁ তেনেহলে তেওঁলোকৰ প্ৰাপ্য তেওঁলোকক পুৰাপুৰি প্ৰদান কৰিব, আৰু তেওঁৰ কৰুণা-ভাণ্ডাৰৰ পৰা তেওঁলোকক বঢ়াই দিব। কিন্তু যিবিলাকে (সৎকৰ্ম কৰিবলৈ) কুণ্ঠাবোধ কৰে আৰু অহংকাৰ কৰে, তেওঁ তেনেহ’লে সেইবিলাকক শাস্তি দিব ব্যথাদায়ক শাস্তিৰে;—

১৭৪ আৰু সিহঁতে আল্লাহৰ বাহিৰে সিহঁতৰ কাৰণে নাপাব কোনো মুৰব্বী, নাইবা কোনো সহায়কাৰী।

১৭৫ হে-ৰা জনগণ! তোমালোকৰ ওচৰত নিশ্চয় তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা আহিছে স্পষ্ট-প্ৰমাণ (যথা এই কুৰআন), আৰু তোমালোকৰ ওচৰলৈ আমি পঠিয়াইছো উজ্জ্বল জ্যোতি।

১৭৬ এতেকে যিসকলে আল্লাহৰ প্ৰতি ঈমান আনিছে আৰু তেওঁকে দৃঢ়ভাৱে আঁকোৱালি ধৰিছে, তেওঁ তেনেহ’লে তেওঁলোকক শীঘ্ৰেই প্ৰৱেশ কৰাব তেওঁৰ পৰা কৰুণাধাৰাত আৰু প্ৰাচুৰ্যত, আৰু তেওঁলোকক পৰিচালিত কৰিব তেওঁৰ ফাললৈ সহজ-সঠিক পথত।

১৭৭ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) সিহঁতে (উত্তৰাধিকাৰৰ) এটি বিধান সম্পৰ্কে তোমাক সুধিছে। তুমি কোৱাঁ— “আল্লাহে তোমালোকক বিধান দিছে পিতৃ-মাতৃহীন আৰু সন্তান-সন্ততিহীনসকলৰ সম্বন্ধে।” যদি কোনো লোক মৰা যায় (আৰু) তাৰ কোনো সন্তান নাই কিন্তু এজনী ভনী আছে— তাইৰ কাৰণে তেনেহলে (নিৰ্ধাৰিত হৈছে) সেইজনে যি এৰি গৈছে তাৰ অৰ্ধেক, আৰু সি (ভাই) হৈছে তাইৰ ওৱাৰিচ, যদি তাইৰ কোনো সন্তান নাথাকে। আৰু যদি সেইবিলাক দুজনী (ভনী) হয় তেন্তে সেইবিলাক দুজনাৰ কাৰণে (নিৰ্ধাৰিত হৈছে) সেইজনে যি এৰি যায় তাৰ দুই-তৃতীয়াংশ। আৰু যদি সেইবিলাক হয় ভাতৃবৰ্গ— পুৰুষ আৰু স্ত্ৰীলোক তেন্তে পুৰুষৰ কাৰণে (নিৰ্ধাৰিত) হৈছে দুগৰাকী স্ত্ৰীলোকৰ সমান অংশ। আল্লাহে (ভাগ-বটোৱাৰাৰ নিয়ম) তোমালোকৰ নিমিত্তে সুস্পষ্ট কৰি দিছে, পাছে তোমালোক পথভ্ৰষ্ট হোৱা! আৰু আল্লাহ সকলো বিষয়তে সৰ্বজ্ঞাতা।

* * * * * * * * * * * *